

Щодо проведення "гарячої лінії"

Головним управлінням ДФС у Полтавській області 19 листопада 2015 року на базі інформаційної газети "Бізнес Ера" проведено сеанс телефонного зв'язку "гаряча лінія" за участю начальника відділу місцевих, ресурсних, рентних та неподаткових платежів управління оподаткування юридичних осіб Єрасової Наталії Петрівни. Розглядалися питання адміністрування плати за землю.

Чи повинен платник єдиного податку четвертої групи сплачувати земельний податок?

Платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності, зокрема з податку на майно (в частині земельного податку), крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товариствництва (п.п. 4 п. 297.1 ст. 297 ПКУ).

За інші земельні ділянки, в тому числі за земельні ділянки сільськогосподарського призначення, що не використовуються для ведення сільськогосподарського товариствництва, платники єдиного податку четвертої групи сплачують земельний податок в порядку і розмірах, установлених ПКУ.

За якими ставками справляється земельний податок у 2015 році?

Відповідно до п. 12.3 ст. 12 Податкового кодексу сільські, селищні, міські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів.

Рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлених місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом (п.п. 12.3.4 п. 12.3 ст. 12 ПКУ).

У зв'язку з тим, що зазначені норми набрали чинності з 1 січня 2015 року і відповідні рішення місцевими радами

не приймалися, платники земельного податку у 2015 році обчислюють суми податкових зобов'язань з плати за землю із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня 2014 року.

Чи існують обмеження щодо розміру орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності?

Відповідно до п. 288.1 ст. 288 Податкового кодексу підставою для нарахування орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності (далі - орендна плата) є договір оренди такої земельної ділянки. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

- не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки (п.п. 288.5.1 п. 288.5 ст. 288 ПКУ);

- не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки (п.п. 288.5.2 п. 288.5 ст. 288 ПКУ);

- може перевищувати граничний розмір орендної плати, встановлений у п.п. 288.5.2 п. 288.5 ст. 288 ПКУ, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах (п.п. 288.5.3 п. 288.5 ст. 288 ПКУ).

Тобто норми п. 288.5 ст. 288 ПКУ встановлюють мінімальні та максимальні межі розміру орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності у відсотках до нормативної грошової оцінки.

При цьому якщо сума річного платежу за договором оренди землі є меншою, ніж сума платежу, визначена п. 288.5 ст. 288 ПКУ, то річна сума платежу, що підлягає перерахуванню до бюджету, не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки.

Якщо розмір орендної плати, зазначений у договорі оренди, є нижчим від встановленого п. 288.5 ст. 288 ПКУ, орендарю слід звернутись до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, з яким укладено договір оренди землі, з приводу приведення його у відповідність.

Чи зобов'язаний орендар земельної ділянки надавати до контролюючого органу копію договору оренди земельної ділянки державної або комунальної власності?

Відповідно до ст.25 Закону України

від 06 жовтня 1998 року №161-XIV "Про оренду землі" зі змінами та доповненнями орендар земельної ділянки зобов'язаний, зокрема, у п'ятиденний строк після державної реєстрації договору оренди земельної ділянки державної або комунальної власності надати копію договору відповідному контролюючому органу.

До якої установи повинен звернутись платник земельного податку для визначення класифікації земельних ділянок та нормативної грошової оцінки земельних ділянок?

Відповідно до п. 286.1 ст. 286 Податкового кодексу підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Ведення Державного земельного кадастру здійснюється відповідно до Закону України від 07 липня 2011 року № 3613-VI "Про Державний земельний кадастр" із змінами та доповненнями.

Призначенням державного земельного кадастру є забезпечення необхідною інформацією органів державної влади та органів місцевого самоврядування, заінтересованих підприємств, установ і організацій, а також громадян з метою, зокрема, визначення розміру плати за землю (ст. 194 ЗКУ).

Внесення відомостей до Державного земельного кадастру і надання таких відомостей здійснюються державними кадастровими реєстраторами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин (ст. 9 Закон № 3613).

Відповідно до ст. 15 Закону № 3613 до Державного земельного кадастру включаються відомості про земельні ділянки, зокрема: місце розташування; площа; цільове призначення (категорія земель, вид використання земельної ділянки в межах певної категорії земель); склад угідь із зазначенням контурів будівель і споруд, їх назв; нормативна грошова оцінка.

Враховуючи вищевказане, з питань щодо визначення класифікації земельних ділянок та нормативної грошової оцінки земельних ділянок (частин земельних ділянок) суб'єкту господарювання необхідно звернутись до відповідного територіального органу Держгеокадастру України.

Інформація про фізичну особу (персональні дані)

Відповідно до статті 2 Закону України "Про захист персональних даних" від 01.06.2010 р. № 2297-VI персональними даними є відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. Разом із тим цей правовий акт не розкриває змісту відомостей. Не деталізуються види інформації про фізичну особу (персональні дані) і в статті 11 Закону України "Про інформацію" від 02.10.1992 р. №2657-XII. У ній закріплено відкритий перелік такої інформації, зокрема дані про національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата та місце народження.

Невизначеність із класифікацією персональних даних фізичної особи може призвести до порушення прав останньої, в разі поширення відомостей, які не входять до переліку, встановленого чинним законодавством України, але суттєво впливають на особистість їх володільця. Це зумовлено тим, що індивідум самостійно визначає ступінь впливу поширення відомостей про нього на його духовний стан.

Аналіз наукових напрацювань із тематики, що розглядається, не зважаючи на різноманіття наукових підходів до класифікацій, також не дає повної відповіді на питання щодо видів і змісту інформації про фізичну особу (персональні дані). Стверджувати про розробленість цієї проблематики вітчизняною наукою відповідно до потреб суспільства неможливо, оскільки персональні дані є предметом дослідження багатьох юридичних наук - теорії держави та права, інформаційного права, адміністративного права, кримінального права, цивільного права та інших.

Персональні дані мають оброблятися (зокрема, збиратися, накопичуватися, зберігатися тощо) для конкретних та законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних (тобто особи, чії персональні дані обробляються), або у визначених законом

випадках. Тому на виконання цього завдання та метою приведення законодавства у сфері захисту персональних даних у відповідність до міжнародних норм Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи захисту персональних даних" від 03.07.2013 р. № 383-VII внесено зміни до Закону України "Про захист персональних даних" від 01.06.2010 р. № 2297-VI та Кодексу України про адміністративні правопорушення, які набули чинності 1 січня 2014 року. Основною новацією третьої редакції Закону України "Про захист персональних даних" (численні зміни до нього були внесені і наприкінці 2012 року) є те, що з 1 січня 2014 року функції органу, який здійснює нагляд і контроль за дотриманням законодавства у сфері захисту персональних даних, були передані Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини. Раніше ці функції покладалися на Державну службу України з питань захисту персональних даних. З метою забезпечення виконання Уповноваженим функцій контролю за виконанням законодавства в сфері захисту персональних даних в Секретаріаті Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини створено Департамент з питань захисту персональних даних. Визначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини уповноваженим органом у сфері захисту персональних даних дозволить, як вбачається, у повному обсязі забезпечити реалізацію закріпленого у статті 32 Конституції України права на недоторканність приватного життя шляхом запровадження незалежних механізмів контролю за дотриманням законодавства у сфері захисту персональних даних.

Ще однією новацією стало те, що на заміну раніше існуючої процедури суцільної реєстрації баз персональних даних прийшло повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про обробку персональних

даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних. Таким чином, з 1 січня 2014 року володільці персональних даних повністю звільняються від обов'язку реєстрації баз персональних даних.

Зміни, які набрали чинності з 1 січня 2014 року, стосуються і відповідальності за провипорухнення у сфері захисту персональних даних. Зокрема, було внесено зміни до статей 188-39 "Порушення законодавства у сфері захисту персональних даних" і 188-40 "Невиконання законних вимог посадових осіб спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних" Кодексу України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. №8073-X. Так, за неповідомлення або несвоєчасне повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про обробку персональних даних або про зміну відомостей, які підлягають повідомленню згідно із законом, повідомлення неповних чи недостовірних відомостей на громадян накладатиметься штраф від 100 до 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від 200 до 400 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Протоколи про порушення законодавства у сфері захисту персональних даних складатимуть представники Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та передаватимуть їх на розгляд до суду. Таким чином, спостерігаються тенденції до посилення відповідальності за порушення законодавства про захист персональних даних, що є виправданим за сучасних умов.

**Провідний спеціаліст
Центрального відділу
ДРАЦС Полтавського МУЮ
Я.І. Гордова**

Газета "Бізнес Ера"

Свідоцтво про державну реєстрацію ПЛ №945-202 Р від 23 березня 2011р.

Засновник: ПП "Сонатта" Редактор С.В. Ремига;

Адреса: 36004, м. Полтава, пров. Рибальський 10-"А";

Тел.: факс: (0532) 57-24-12, (0532) 57-26-14, (050)631-28-62

E-mail: navigator_pl@mail.ru,

Оригінал-макет ПП "Сонатта"

Редакція не несе відповідальність за зміст статей і рекламних оголошень.

Передрук матеріалів без погодження з редакцією заборонено.

Взаємодія органу державної реєстрації прав та органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру

Законом України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", а саме ст. 28 визначено, що інформація з Державного реєстру прав про державну реєстрацію прав та їх обтяжень надається у формі витягу, інформаційної довідки та виписки.

Взаємодія органу державної реєстрації прав та органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру регулюється ст. 28-1 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень".

Орган державної реєстрації прав надає органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, інформацію про:

1) суб'єкта права власності на земельну ділянку:

- для фізичних осіб (громадян України, іноземців, осіб без громадянства): прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); реквізити документа, що посвідчує особу власника (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

- для юридичної особи (резидента та нерезидента): найменування юридичної особи; податковий номер;

- для територіальної громади: відомості про територіальну громаду села, селища, міста, району у місті; найменування органу місцевого самоврядування; податковий номер органу місцевого самоврядування;

- для держави: відомості про державу Україна; найменування органу державної влади, що здійснює управління нерухомим майном; податковий номер органу державної влади;

2) суб'єкта речового права на земельну ділянку:

- для фізичної особи (громадянина

України, іноземця, особи без громадянства): прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); податковий номер (крім громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); номер та серія паспорта громадянина України (для громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку (ідентифікаційного номера), офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України); реквізити документа, що посвідчує особу (номер та серія документа, дата його видачі, відомості про суб'єкта, що здійснив його видачу, тощо);

- для юридичної особи (резидента та нерезидента): найменування юридичної особи; податковий номер;

- для органів місцевого самоврядування: найменування органу місцевого самоврядування; податковий номер органу місцевого самоврядування;

- для органів державної влади: найменування органу державної влади; податковий номер органу державної влади;

3) державну реєстрацію права власності на земельну ділянку, права користування (сервітут) земельною ділянкою, права постійного користування, права оренди (суборенди) земельної ділянки; права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис); права забудови земельної ділянки (суперфіцій).

У разі надання інформації про державну реєстрацію права оренди (суборенди) земельної ділянки зазначається цільове призначення такої земельної ділянки;

4) дату державної реєстрації, реєстраційний номер земельної ділянки у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно із зазначенням відомостей про її кадастровий номер та орган, що здійснив державну реєстрацію.

Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, надає органу державної реєстрації прав інформацію про:

- державну реєстрацію земельної ділянки (дату державної реєстрації,

орган, що здійснив таку реєстрацію);

- кадастровий номер, площу, місце розташування земельної ділянки;

- кадастровий план зареєстрованої земельної ділянки в електронній (цифровій) формі.

Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, надає органу державної реєстрації право доступу до перегляду кадастрових карт (планів) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Інформація, одержана від органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, вноситься державним реєстратором під час здійснення державної реєстрації прав на відповідний об'єкт до розділу Державного реєстру прав, який містить відомості про нерухоме майно.

Порядок надання інформації, визначеної у частинах першій та другій цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Державний кадастровий реєстратор, який здійснив державну реєстрацію земельної ділянки, після прийняття рішення про затвердження документації із землеустрою та надання земельної ділянки у власність за заявою особи, яка має право на подання заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень щодо такої земельної ділянки, в день надходження такої заяви подає до органу державної реєстрації прав відповідну заяву в електронній формі, наявні оригінали електронних документів, необхідних для державної реєстрації прав та їх обтяжень, або наявні електронні копії оригіналів документів, необхідних для державної реєстрації прав та їх обтяжень, виготовлені шляхом сканування таких документів у паперовій формі.

За результатом розгляду заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, поданої державним кадастровим реєстратором, орган державної реєстрації прав надсилає державному кадастровому реєстратору документи, оформлені за результатом розгляду такої заяви, та у випадку, встановленому ст. 18 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", свідоцтво про право власності на нерухоме майно для їх видачі заявнику.

**Головний спеціаліст
відділу державної реєстрації
речових прав на нерухоме майно РС
Полтавського МУЮ
Ю.І. Колісник**

Надання адміністративних послуг Укрдержреєстру засобами УДППЗ "Укрпошта"

З 1 листопада 2013 року фізичні та юридичні особи мають змогу скористатися послугами Укрдержреєстру через відділення "Укрпошти".

Це стало можливим завдяки реалізації програми "Адміністративні послуги: спрощений доступ через пошту", чому передувало підписання Меморандуму про взаємне співробітництво у сфері спрощення процедури надання адміністративних послуг між Державною реєстраційною службою України та Українським державним підприємством поштового зв'язку "Укрпошта" та затвердження Регламенту взаємодії Державної реєстраційної служби України та Українського державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта" щодо забезпечення спрощеного доступу до адміністративних послуг.

Таким чином, зараз у відділеннях УДППЗ "Укрпошта" громадяни можуть отримати необхідну інформацію про послуги Укрдержреєстру, оформити необхідний пакет документів, надіслати його до реєстраційної служби.

Заповнюючи заяву, громадянин зазначає, яким чином він хоче отримати відповідь: кур'єрською доставкою, поштою або безпосередньо в реєстраційній службі.

Перелік послуг, які можна отримати

через "Укрпошту":

- Проставлення апостиля на офіційних документах;
- Державна реєстрація фізичної особи, яка має намір стати підприємцем;
- Державна реєстрація змін до відомостей про фізичну особу - підприємця, які містяться в Єдиному державному реєстрі;
- Державна реєстрація припинення підприємницької діяльності фізичною особою - підприємцем (за рішенням підприємця; у разі його смерті, оголошення померлим або визнання безвісти відсутнім; за судовим рішенням, що не пов'язано з банкрутством підприємця);
- Державна реєстрація юридичної особи;
- Державна реєстрація припинення юридичної особи в результаті її реорганізації (ліквідації, а також злиття, приєднання, поділу чи перетворення);
- Державна реєстрація змін до установчих документів юридичної особи;
- Державна реєстрація змін до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі;
- Видача довідки з Єдиного державного реєстру;

- Витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;
 - Інформаційна довідка з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;
 - Виписка з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.
- А з 12 лютого 2014 року додатково передбачено можливість фізичним та юридичним особам скористатися наступними послугами Укрдержреєстру через відділення УДППЗ "Укрпошти":
- Державна реєстрація права власності на нерухоме майно;
 - Державна реєстрація іншого речового права на нерухоме майно, обтяження права на нерухоме майно;
 - Взяття на облік безхазяйного нерухомого майна;
 - Внесення запису про скасування державної реєстрації прав;
 - Скасування запису Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;

**Заступник
начальника Полтавського міського
управління юстиції з питань
державної реєстрації
М. В. Казак**

Електронний сервіс проставлення апостиля

З 20 листопада 2015 року почав функціонувати електронний сервіс з проставлення апостиля. Порядок проставлення апостиля на офіційних документах, що видаються органами юстиції та судами, а також на документах, що оформляються нотаріусами України регулюється постановою Кабінету Міністрів України від 04.11.2015 року № 890 "Деякі питання забезпечення запровадження електронного сервісу з проставлення апостиля" та наказом Міністерства юстиції України "Про впорядкування відносин з проставлення апостиля та підготовки документів для їх консульської легалізації" від 11.11.2015 року № 2268/5, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 11.11.2015 за № 1419/27864.

Проставлення апостиля здійснюється за допомогою програмних засобів ведення Електронного реєстру апостилів в такому порядку:

- 1) прийняття документів, формування та реєстрація заяви;
- 2) розгляд документів, поданих для проставлення апостиля;
- 3) проставлення апостиля або відмова у його проставленні;
- 4) видача документів за результатом розгляду заяви.

Проставлення апостиля здійснюється за заявою будь-якої особи, яка подає відповідний документ, шляхом її особистого звернення до територіальних органів Міністерства юстиції України або надіслання заяви про проставлення апостиля поштовим зв'язком до Міністерства юстиції України чи його територіальних органів.

За результатом розгляду заяви та поданих документів посадова особа Міністерства юстиції України проставляє апостиль або відмовляє у його проставленні, формуючи за допомогою програмних засобів ведення Реєстру відповідний електронний документ з накладенням власного електронного цифрового підпису та проставленням на документ електронного цифрового підпису (печатки) Міністерства юстиції України. Відомості про проставлення апостиля або про відмову у його проставленні вносяться до Реєстру.

Під штампом апостиля, сформованого у формі електронного документа, розміщується додаткова інформація відповідно до форми, яка викладається українською, англійською та французькою мовами.

Документи, подані для проставлення апостиля, видаються заявнику або іншій особі, зазначеній заявником у заяві (на підставі відповідної довіреності, наданій такій особі заявником).

**Головний спеціаліст
Ленінського відділу ДРАЦС
Полтавського МУЮ
Ю.І.Сахно**

Підстави для відмови в прийнятті заяви про державну реєстрацію

Підставами для відмови в прийнятті заяви про державну реєстрацію є:

- а) відсутність документа, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав;
- б) відсутність документа про сплату державного мита.

Увага. Відсутність інших документів не є підставою для прийняття заяви про державну реєстрацію до розгляду.

Підстави для зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію.

Розгляд заяви про проведення державної реєстрації прав зупиняється у випадку, коли заявником подано не всі документи, необхідні для її проведення. За таких умов державний реєстратор приймає відповідне рішення, надсилає його заявникові і надає п'ятиденний строк для подачі необхідних документів.

Підстави для зупинення державної реєстрації прав:

Єдиною підставою для зупинення державної реєстрації є рішення суду про заборону вчинення дій, пов'язаних з державною реєстрацією таких прав.

Державний реєстратор у день отримання рішення суду про заборону вчинення дій, пов'язаних з державною реєстрацією прав, приймає рішення про зупинення державної реєстрації прав, про що письмово повідомляє заявника не пізніше наступного дня після прийняття ним відповідного рішення. Підстави для відмови в державній реєстрації прав:

У державній реєстрації прав може бути відмовлено у разі, якщо:

1. заявлене право, обтяження не підлягає державній реєстрації відповідно до Закону України "Про державну реєст-

рацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень";

2. об'єкт нерухомого майна, розміщений на території іншого органу державної реєстрації прав;

3. із заявою про державну реєстрацію прав та їх обтяжень звернулася неналежна особа;

4. подані документи не відповідають вимогам, встановленим Законом України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", або не дають змоги встановити відповідність заявлених прав документам, що їх посвідчують;

5. заяву про державну реєстрацію прав, пов'язаних з відчуженням нерухомого майна, подано після державної реєстрації обтяжень, встановлених щодо цього майна, крім випадків, встановлених частиною дев'ятою статті 15 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень";

6. заяву про державну реєстрацію обтяжень речових прав на нерухоме майно щодо попереднього правонабувача подано після державної реєстрації права власності на таке майно за новим правонабувачем;

7. заяву про державну реєстрацію речових прав, похідних від права власності, подано за відсутності державної реєстрації права власності, крім випадків, установлених частиною дев'ятою статті 15 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень";

8. під час подання заяви про державну реєстрацію права власності на підприємство як єдиний майновий комплекс, житловий будинок, будівлю,

споруду (їх окремі частини), що виникло на підставі документа, за яким правонабувач набуває також право власності на земельну ділянку, не подано заяву про державну реєстрацію права власності на земельну ділянку;

9. після завершення п'ятиденного строку з дня отримання заявником письмового повідомлення про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію прав не усунуено обставин, що були підставою для прийняття такого рішення;

10. заяву про державну реєстрацію прав та їх обтяжень під час вчинення нотаріальної дії з нерухомим майном, об'єктом незавершеного будівництва подано не до нотаріуса, який вчинив таку дію;

11. заяву про державну реєстрацію прав та їх обтяжень в електронній формі подано особою, яка не є державним кадастровим реєстратором або державним виконавцем;

12. заявником подано ті самі документи, на підставі яких заявлене право та обтяження такого права вже зареєстровано у Державному реєстрі прав.

Увага! Відмова в державній реєстрації прав з підстав, не передбачених Законом України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", заборонена.

Головний спеціаліст
відділу державної реєстрації речових
прав на нерухоме майно РС
Полтавського МЮЮ
В.В. Безмаль

Графік роботи громадської приймальні Полтавського міського управління юстиції

щовівторка з 10.00 до 16.00

щочетверга з 10.00 до 16.00

Приймальня знаходиться за адресою:

вул. Стешенка, 6, м. Полтава, 36023 т.(0532) 63-29-44

Позовна давність. Поняття та види

Одним з видів строків у цивільному праві є позовна давність, тобто строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Розрізняють загальну та спеціальну позовну давність.

Загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки. Для окремих видів вимог законом може встановлюватися спеціальна позовна давність: скорочена або більш тривала порівняно із загальною позовною давністю.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог:

1) про стягнення неустойки (штрафу, пені);

2) про спростування недостовірної інформації, поміщеної у засобах масової інформації.

У цьому разі позовна давність обчислюється від дня поміщення цих відомостей у засобах масової інформації або від дня, коли особа довідалася чи могла довідатися про ці відомості;

3) про переведення на співвласника прав та обов'язків покупця у разі порушення переважного права купівлі частки у праві спільної часткової власності (стаття 362 Цивільного Кодексу України);

4) у зв'язку з недоліками проданого товару (стаття 681 Цивільного Кодексу України);

5) про розірвання договору дарування (стаття 728 Цивільного Кодексу України);

6) у зв'язку з перевезенням вантажу, пошти (стаття 925 Цивільного Кодексу України);

7) про оскарження дій виконавця заповіту (стаття 1293 Цивільного Кодексу України).

Відповідно до статті 259 Цивільного Кодексу України, позовна давність, встановлена законом, може бути збільшена за домовленістю сторін. Договір про збільшення позовної давності укладається у письмовій формі.

Позовна давність, встановлена законом, не може бути скорочена за

домовленістю сторін.

Перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила.

Перебіг позовної давності за вимогами про визнання недійсним правочину, вчиненого під впливом насильства, починається від дня припинення насильства.

Перебіг позовної давності за вимогами про застосування наслідків нікчемного правочину починається від дня, коли почалося його виконання.

У разі порушення цивільного права або інтересу неповнолітньої особи позовна давність починається від дня досягнення нею повноліття.

За зобов'язаннями з визначеним строком виконання перебіг позовної давності починається зі спливу строку виконання.

За зобов'язаннями, строк виконання яких не визначений або визначений моментом вимоги, перебіг позовної давності починається від дня, коли у кредитора виникає право пред'явити вимогу про виконання зобов'язання. Якщо боржникowi надається пільговий строк для виконання такої вимоги, перебіг позовної давності починається зі спливу цього строку.

За регресними зобов'язаннями перебіг позовної давності починається від дня виконання основного зобов'язання.

Перебіг позовної давності зупиняється:

1) якщо пред'явленню позову перешкоджала надзвичайна або невідворотна за даних умов подія (непереборна сила);

2) у разі відстрочення виконання зобов'язання (мораторій) на підставах, встановлених законом;

3) у разі зупинення дії закону або іншого нормативно-правового акта, який регулює відповідні відносини;

4) якщо позивач або відповідач перебуває у складі Збройних Сил України або в інших створених відповідно до закону військових формуваннях, що переведені на воєнний стан.

У разі виникнення цих обставин перебіг позовної давності зупиняється

на весь час існування цих обставин.

Від дня припинення обставин, що були підставою для зупинення перебігу позовної давності, перебіг позовної давності продовжується з урахуванням часу, що минув до його зупинення.

Перебіг позовної давності переривається вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку.

Позовна давність переривається у разі пред'явлення особою позову до одного із кількох боржників, а також якщо предметом позову є лише частина вимоги, право на яку має позивач.

Після переривання перебіг позовної давності починається заново.

Час, що минув до переривання перебігу позовної давності, до нового строку не зараховується.

Вимоги, на які позовна давність не поширюється:

1) на вимогу, що впливає із порушення особистих немайнових прав, крім випадків, встановлених законом;

2) на вимогу вкладника до банку (фінансової установи) про видачу вкладу;

3) на вимогу про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, крім випадків завдання такої шкоди внаслідок недоліків товару, що є рухомим майном, у тому числі таким, що є складовою частиною іншого рухомого чи нерухомого майна, включаючи електроенергію;

5) на вимогу страхувальника (застрахованої особи) до страховика про здійснення страхової виплати (страхового відшкодування);

6) на вимогу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного матеріального резерву, стосовно виконання зобов'язань, що впливають із Закону України "Про державний матеріальний резерв".

**Провідний спеціаліст
Полтавського МУЮ
О.А. Листопад**

Порядок усиновлення дітей, які є громадянами України іноземцями

Дитина, яка є громадянином України може бути усиновлена іноземцем, якщо не виявилось громадянина України, який бажав би її усиновити або взяти на виховання до себе в сім'ю. Усиновлення дітей, які мають громадянство України і проживають за її межами проводиться в консульській установі або дипломатичному представництві України. Іноземці, які бажають усиновити дитину, яка є громадянином України, повинні мати дозвіл центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей. В свою чергу за усиновленою дитиною зберігається громадянство України до досягнення нею вісімнадцяти років. Також усиновлена дитина має право на збереження своєї національної ідентичності відповідно до Конвенції про права дитини та інших міжнародних договорів.

Дитина, яка є громадянином України, може бути усиновлена іноземцем, якщо вона перебуває не менш як один рік на обліку в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей, і досягла п'яти років.

Усиновлення може бути здійснено до закінчення зазначеного строку, а також до досягнення дитиною п'яти років, якщо: усиновлювач є родичем дитини; дитина страждає на хворобу, що внесена до спеціального переліку хвороб, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я; здійснюється усиновлення усіх рідних братів і сестер в одну сім'ю, якщо один з них досяг п'яти років і перебуває на обліку в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей, не менш як один рік; іноземці виявили бажання усиновити дитину, яка є братом або сестрою раніше усиновленої ними дитини.

На усиновлення дитини іноземцем потрібна згода центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей, направляє в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів

України, запит до Міністерства внутрішніх справ України щодо перевірки іноземців, що усиновлюють дитину, яка є громадянином України, на наявність або відсутність інформації компрометуючого характеру в правоохоронних органах інших держав та Генеральному секретаріаті Інтерполу.

Усиновлення дитини, яка є громадянином України, іноземними громадянами проводиться за рішенням суду. Усиновлення іноземними громадянами дитини яка є громадянином України і проживає за межами України, проводиться в консульській установі або дипломатичному представництві України за умови одержання в кожному окремому випадку дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей.

**Головний спеціаліст
Октябрського відділу державної
реєстрації актів цивільного стану
Полтавського МУЮ
А.Г. Колтунова**

ПДФО сплачується до місцевого бюджету за місцезнаходження найманих працівників
Сьогодні 07:50 1365 2

Податківці роз'яснили, що ПДФО підлягає сплаті до відповідного місцевого бюджету за місцезнаходженням (розташуванням) власних або орендованих приміщень (будівель) в різних районах міста, в яких працюють наймані працівники такого господарства

ДФС у м. Києві у листі від 16.11.2015 р. №17439/10/26-15-17-01-12 зазначає, що юридична особа за своїм місцезнаходженням та місцезнаходженням не уповноважених сплачувати ПДФО відокремлених підрозділів, відокремлений підрозділ, який уповноважений нараховувати, утримувати і сплачувати (перераховувати) до бюджету ПДФО, за своїм місцезнаходженням одночасно з поданням документів на отримання коштів для виплати належних платникам податку доходів, сплачує суми утриманого ПДФО на відповідні рахунки, відкриті в органах, що

здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, за місцезнаходженням відокремлених підрозділів.

Якщо відповідно до законодавства в платника податків, крім обов'язків щодо подання податкових декларацій (розрахунків, звітів) та/або нарахування, утримання або сплати (перерахування) податків, зборів на території адміністративно-територіальної одиниці за своїм місцезнаходженням, виникають такі обов'язки на території іншої адміністративно-територіальної одиниці, то такий платник податків зобов'язаний стати на облік за таким неосновним місцем обліку у відповідному контролюючому органі.

Враховуючи вищезазначене, ПДФО підлягає сплаті до відповідного місцевого бюджету за місцезнаходженням (розташуванням) власних або орендованих приміщень (будівель) в різних районах міста, в яких працюють наймані працівники такого суб'єкта господарювання.

Права батьків і дітей на майно

Права батьків і дітей на майно визначено Сімейним кодексом України, а саме, встановлено, що батьки і діти, зокрема ті, які спільно проживають, можуть бути самостійними власниками майна; майно, придбане батьками або одним із них для забезпечення розвитку, навчання та виховання дитини (одяг, інші речі особистого вжитку, іграшки, книги, музичні інструменти, спортивне обладнання тощо), є власністю дитини. Дані норми дають можливість реалізувати положення Сімейного кодексу України щодо утримання батьками дітей до досягнення ними повноліття та Закону України "Про охорону дитинства", яким передбачається відповідно право на достатній життєвий рівень дитини та обов'язок батьків виховувати дитину, піклуватися про її здоров'я, фізичний, духовний і моральний розвиток, навчання, створювати належні умови для розвитку її природних здібностей, поважати гідність дитини, готувати її до самостійного життя та праці. Дані положення також передбачають створення належних умов для всебічного розвитку зазначених здібностей, серед яких не останнє місце займає майно, необхідне для розвитку навчання та виховання дитини.

У неповнолітніх дітей може виникнути право власності на майно в результаті купівлі речей за власні кошти, отримання спадщини, дарування, а також створення його власною працею. Якщо є право володіти, то є й право користуватися майном, проте, права щодо розпорядження майном малолітні та неповнолітні мають різні.

Угоди за малолітніх дітей (яким не виповнилося 14 років) укладають їхні батьки або опікуни. Водночас в цьому віці діти вже можуть укладати дрібні побутові угоди. Це угоди, які задовольняють побутові потреби дитини, стосуються предметів, які мають невисоку вартість, відповідають інтересам дитини, її фізичному і духовному розвитку. Діти купують продукти, книжки, білети в музеї і на виставки, одержують книжки в бібліотеці тощо. У цьому віці діти можуть набувати авторських прав (опубліковувати свої вірші, музичні твори, малюнки та ін.), вкладати кошти в кредитні установи. За шкоду (пошкодження або знищення чужого майна), заподіяну неповнолітніми, які не досягли 14 років, відповідають їхні батьки або опікуни. Проте, відшкодування шкоди перекладається

на школу, лікарню, інтернат або іншу подібну установу, якщо в момент заподіяння шкоди дитина перебувала під її наглядом.

Діти віком від 14 до 18 років (неповнолітні) мають право:

- самостійно вчиняти дрібні побутові угоди;
- самостійно розпоряджатися своїм заробітком, стипендією або прибутком;
- самостійно здійснювати права автора на свої витвори науки, літератури та мистецтва, об'єкти промислової власності або інші результати своєї творчої діяльності;
- вкладати кошти в кредитні установи і розпоряджатися ними;
- бути членами та засновниками громадських організацій відповідно до закону
- розпоряджатися коштами, що внесені іншими особами на їхнє ім'я, за згодою батьків або піклувальників;
- вчиняти будь-які інші угоди за умови згоди на це їхніх батьків (усиновлювачів) або піклувальників.

Якщо неповнолітній проживає з одним із батьків, згода на вчинення ним угоди має бути одержана від того з батьків, з ким він проживає.

У разі заперечення батьків правочин може бути здійснений з дозволу органів опіки і піклування.

Батьки малолітньої дитини не мають права без дозволу органу опіки та піклування вчиняти такі правочини щодо її майнових прав:

- укладати договори, які підлягають нотаріальному посвідченню та (або) державній реєстрації, в тому числі договори щодо поділу або обміну житлового будинку, квартири;
- видавати письмові зобов'язання від імені дитини;
- відмовлятися від майнових прав дитини.

Дозвіл на вчинення правочинів щодо нерухомого майна дитини надається органом опіки та піклування після перевірки, що проводиться протягом одного місяця, і лише в разі гарантування збереження права дитини на житло.

Органи опіки та піклування можуть відмовити у наданні дозволу на вчинення правочинів щодо нерухомого майна дитини з одночасним зверненням до нотаріуса щодо накладення заборони відчуження такого майна лише у випадках, якщо ними встановлено, що:

- 1) мати та/або батько дитини, які (яка,

який) звернулися за дозволом, позбавлені судом батьківських прав відповідно до статті 164 цього Кодексу;

2) судом, органом опіки та піклування або прокурором постановлено (прийнято) рішення про відібрання дитини від батьків (або того з них, який звернувся за дозволом) без позбавлення їх батьківських прав відповідно до статті 170 цього Кодексу;

3) до суду подано позов про позбавлення батьків дитини (або того з них, який звернувся за дозволом) батьківських прав особами, зазначеними у статті 165 цього Кодексу;

4) особа, яка звернулася за дозволом, повідомила про себе неправдиві відомості, що мають суттєве значення для вирішення питання про надання дозволу чи відмову в його наданні;

5) між батьками дитини немає згоди стосовно вчинення правочину щодо нерухомого майна дитини;

6) між батьками дитини або між одним з них та третіми особами існує судовий спір стосовно нерухомого майна, за дозволом на вчинення правочину щодо якого звернулися батьки дитини (або один з них);

7) вчинення правочину призведе до звуження обсягу існуючих майнових прав дитини та/або порушення охоронюваних законом інтересів дитини.

Батьки зобов'язані дбати про збереження та використання майна дитини в її інтересах. Якщо малолітня дитина може самостійно визначити свої потреби та інтереси, батьки здійснюють управління її майном, враховуючи такі потреби та інтереси. Неналежне виконання батьками своїх обов'язків щодо управління майном дитини є підставою для покладення на них обов'язку відшкодувати завдану їй матеріальну шкоду та повернути доходи, одержані від управління її майном.

Управління майном, що належать дітям, над якими встановлено опіку чи піклування або які влаштовані в будинку дитини, дитячі будинки, відповідні навчальні заклади здійснюється опікунами та піклувальниками. Управління майном має здійснитись на користь підопічних.

**Головний спеціаліст
Центрального відділу
ДРАЦС Полтавського МЮУ
В.Р. Нестеренко**

Поняття представництва у цивільно-правових відносинах

Згідно з частиною 1 статті 237 Цивільного Кодексу України, представництво - це є правовідношення, в якому одна сторона (представник) зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє. Однак це не означає, що представник виступає стороною правочину, він здійснює представництво шляхом реалізації наданих йому повноважень з його укладення від імені та в інтересах особи, яку він представляє.

Відповідно частині 1 статті 238 Цивільного Кодексу України представник може бути уповноважений на вчинення лише тих правочинів, право на вчинення яких має особа, яку він представляє. Фактично у правочинах представника можна уособлювати з особою, яку представник представляє. Хоча згідно з частиною 2 статті 237 Цивільного Кодексу України не є представником особа, яка хоч і діє в чужих інтересах, але від власного імені, а також особа, уповноважена на ведення переговорів щодо можливих у майбутньому правочинів. Воно не поширюється на випадки виникнення законного представництва. Законні представники, наприклад, батьки малолітньої або опікун недієздатної особи, шляхом укладення правочину від імені та в інтересах інших осіб, коло яких визначене законом, забезпечують реалізацію їх цивільних прав та законних інтересів. Це значить, що представництво виникає на підставі договору або акта органу юридичної особи. Відповідно статті 205 Цивільного Кодексу України договір може бути в усній чи письмовій формі.

Представник не може вчиняти правочин, який відповідно до його змісту може бути вчинений лише особисто тією особою, яку він представляє. Так особа може тільки особисто скласти заповіт, відмовитися від спадщини, права власності на об'єкт нерухомості чи інше майно, перехід або припинення прав на яке підлягає державній реєстрації тощо. Мета представництва полягає у вчиненні представником правочинів в інтересах особи, яку він представляє. Тому представник не може вчиняти правочин від імені особи, яку представляє, у своїх

інтересах або в інтересах іншої особи, яку він одночасно представляє. Винятки становлять відносини комерційного представництва. В останньому випадку обов'язковою є згода особи, яку представляють, а здійснення представником такого одночасного представництва інтересів кількох осіб.

Вчинення правочинів представником полягає у здійсненні ним власних дій, які відповідно до наданих йому повноважень створюють, змінюють або припиняють цивільні права та обов'язки в особи, яку представляють. Вимоги до суб'єктів, які можуть брати участь у відносинах представництва, різні. Представниками й особами, яких представляють, можуть бути як фізичні, так і юридичні особи. Особою, яку представляють, може бути будь-яка правоздатна особа: фізична особа - з дня народження і до її смерті, юридична особа - з моменту виникнення і до її припинення. У випадках, коли у відносинах представництва як особа, яку представляють, бере участь людина, вона може бути як дієздатною, так і недієздатною залежно від виду представництва. Дієздатність особи, яку представляють, у відносинах добровільного представництва є обов'язковою умовою їх виникнення. При виникненні відносин законного представництва дієздатність особи, яку представляють, або взагалі відсутня, або має відповідний обсяг залежно від віку людини або її статусу. Така особа може бути обмеженою у дієздатності або визнана недієздатною.

Представником може бути фізична або юридична особа, що має повноваження на здійснення юридичних дій від імені особи, яку вона представляє. Представник у всіх випадках повинен бути повністю дієздатним. Юридичні особи можуть виконувати функції представника, якщо це прямо передбачено законом або якщо це не суперечить їх установчим документам. Третьою особою, з якою внаслідок дій представника встановлюються, змінюються або припиняються правовідносини з особою, яку представляють, може бути будь-яка особа, яка має достатній для вчинення відповідного правочину обсяг дієздатності. Правовідносини представництва, враховуючи коло правових

зв'язків, що виникають між їх учасниками, мають складну структуру. Участь третіх осіб у відносинах представництва обумовлює наявність у структурі представництва внутрішніх і зовнішніх правових зв'язків.

Внутрішні відносини представництва виникають між особою, яку представляють, і її представником. Ці відносини мають фідучіарний (особистий, довірчий) характер, що обумовлене тим, що особа, яку представляють, повинна довіряти представнику і бути впевненою, що при здійсненні представницьких повноважень він не порушить належні їй цивільні права й законні інтереси. Зовнішні відносини представництва бувають двох видів: відносини між представником і третьою особою та відносини між особою, яку представляють, і третьою особою. Встановлення відносин, які виникають між особою, яку представляють, і третьою особою є результатом діяльності представника. Вони виникають на підставі правочину, укладеного представником від імені та в інтересах особи, яку він представляє, з третьою особою. Беручи участь у зовнішніх відносинах представництва, представник зобов'язаний інформувати третю особу про представницький характер своїх дій і надавати документальні докази не тільки підстав виникнення і наявності, а іноді й змісту наданих йому повноважень. У відносинах законного представництва такими доказами можуть служити документи, що свідчать про факт родинних зв'язків між батьками та малолітніми дітьми, рішення суду про визнання особи недієздатною та паспорт особи, яка призначена її опікуном, тощо. У відносинах договірних (комерційних) представництва значення доказів, які посвідчують не тільки факт виникнення, а й визначення змісту повноважень у відносинах представництва, можуть мати положення договору або довіреності.

Представництво необхідно відрізняти від інших подібних до нього, але різних за правовою природою відносин, що складають предмет цивільного права. Вони суттєво відрізняються за характером прав і обов'язків, які складають зміст таких правовідносин. Так, повноваження представника необхідно

відрізнити від дій, що складають міру можливої поведінки посильного. Останній не укладає правочин, коли за дорученням однієї особи передає інформацію або речі іншій.

У відносинах, пов'язаних з укладенням правочину, він може передавати інформацію стосовно згоди контрагента з його умовами або повідомити про відмову від його укладення. Не мають статусу представників і особи, які надають лише технічну допомогу при укладенні правочину, наприклад, перекладають текст з іншої мови, друкують матеріали,

займаються узгодженням їх умов тощо. Представник відрізняється і від посередника, який не укладає правочин від імені і в інтересах однієї із сторін. Посередник лише сприяє укладенню між ними правочину, а від свого імені вчиняє такі дії, як пошук контр агентів, проведення переговорів тощо. Вольові ж дії представника без посередньо створюють, змінюють та припиняють цивільні права та обов'язки для особи, яку він представляє. Діяльність представника схожа з діяльністю комісонера, який укладає правочин в інтересах комітента. Але згідно статті 1011

Цивільного Кодексу України комісонер вчиняє правочин від свого імені і за рахунок комітента, а представник діє від імені особи, яку представляє. Не є представником також особа, яка хоча і діє в чужих інтересах, але від власного імені, а також особа, уповноважена на ведення переговорів щодо можливих у майбутньому правочинів (Частина 2 ст. 237 Цивільного Кодексу України).

**Провідний спеціаліст
Центрального відділу ДРАЦС
Полтавського МУЮ
Ю.В. Пасько**

Спадкування за заповітом

Людина перестає існувати фізично, але значна кількість цивільних відносин, в яких вона була носієм прав та обов'язків, переходять до інших осіб такий перехід майна (спадщини) померлої особи (спадкодавця) до інших осіб (спадкоємців) називається спадкуванням.

Умови та порядок спадкування регламентуються низкою цивільно-правових норм, що в своїй сукупності складають окремий цивільно-правовий інститут - спадкове право.

Спадкування поділяється на два види, а саме: спадкування за законом та спадкування за заповітом.

Кожний дієздатний громадянин може за життя визначити долю належного йому майна на випадок смерті. Таке розпорядження, зроблене у встановленій законом формі, називається заповітом (ст.1233 ЦКУ).

У цій угоді знаходить своє вираження волевиявлення тільки однієї особи - заповідача. Внаслідок такого одностороннього волевиявлення після смерті заповідача у певних осіб, згаданих у заповіті, як правило, виникає право на одержання спадщини.

Відповідно до статті 541 ЦК України заповіт повинен бути укладений у письмовій формі і нотаріально посвідчений. Порушення зазначеної форми (укладання заповіту в простій письмовій формі або в усній формі) тягне за собою недійсність заповіту (ст.47 ЦК України).

Не мають права на спадкування ні за заповітом, ні за законом особи, які своїми протизаконними діями умисно перешкождали спадкодавцеві скласти

заповіт, внести до нього зміни або скасувати його і цим сприяли виникненню права, але ці обставини мають бути підтверджені судом.

Відповідно до статті 1254 ЦК України заповідач вправі в будь-який час змінити або скасувати зроблений ним заповіт, склавши новий заповіт.

Кожний новий заповіт скасовує попередній і не відновлює заповіту, який заповідач склав перед ним.

На дійсність заповіту не впливає той факт, що спадкоємець за заповітом мене тільки не висловлював під час складання заповіту згоди на прийняття спадщини, але навіть і не знав про те, що на його користь складено заповіт.

Особистий характер заповіту виключає можливість укладання одного заповіту двома громадянами навіть і в тому випадку, якщо заповідалося спільне майно.

Відповідно до статті 1243 ЦК подружжя має право скласти спільний заповіт майна, яке належить йому на праві спільної сумісної власності. У разі вкладання спільного заповіту частка у праві спільної сумісної власності після смерті одного з подружжя переходить до другого з подружжя, який його пережив. У разі смерті останнього право на спадкування мають особи, визначенні подружжям у заповіті.

Спадкування за заповітом матиме місце за умов, що заповіт буде дійсним, що спадкоємці не будуть усунуті від спадщини і що спадкоємці за заповітом висловлять згоду прийняти спадщину.

Отже, заповіт на користь далекого родича чи просто приятеля буде дійсним і тоді, коли на момент

відкриття спадщини будуть живі спадкоємці за законом (наприклад, діти, дружина та інші).

Заповідач може залишити все своє майно або його частину спадкоємцю другої черги незважаючи на наявність осіб, які входять у першу чергу спадкоємців за законом, або залишити все майно або частину його онуку, хоча син або дочка спадкодавця - батьки цього онука - живі.

Тобто заповідач не зв'язаний ні колом спадкоємців за законом, ні черговістю закликання спадкоємців до спадкування, ні правомпредставлення.

Спадкодавець має право заповідати своє майно державі, державним, кооперативним та громадським організаціям, незважаючи на те що у нього є спадкоємці за законом.

Виконавець заповіту вчиняє всі дії, необхідні для виконання заповіту, безоплатно. Проте він має право на відшкодування необхідних витрат, понесених ним по охороні спадкового майна і по управлінню цим майном. Ці втрати відшкодовуються за рахунок спадкового майна. Після виконання заповіту виконавець зобов'язаний представити спадкоємцям за їх вимогою звіт (ст.547 ЦК України).

Заповіт повинен бути складений так, щоб розпорядження заповідача не викликало неясності чи суперечок після відкриття спадщини.

При посвідченні заповіту від заповідача не вимагається подання доказів, що підтверджують його право на майно, яке заповідається.

За матеріалами Полтавського МУЮ

Припинення договору страхування: колізії законодавства

У сучасному суспільстві договору належить досить важлива роль як регулятору соціально-економічних відносин. Широке використання договору страхування викликано прагненням фізичних та юридичних осіб захистити свої майнові інтереси на випадок настання певних подій (страхових випадків), для гарантії усунення несприятливих майнових наслідків таких подій.

Дослідження проблематики колізій в законодавстві може дати можливість опрацювати пропозиції, які будуть сприяти підвищенню ефективності правового регулювання цивільних відносин, про які йдеться. Зокрема, йдеться про необхідність більш детального правового регулювання відносин, пов'язаних з припиненням договору страхування. Викладене є підставою для твердження про те, що дослідження правового регулювання припинення договору страхування є актуальним.

Проблема динаміки, зокрема припинення цивільних правовідносин, в тому числі договірних зобов'язань, договору страхування, уже досліджувалась в українській літературі. Правове регулювання відносин страхування здійснюється за допомогою великої кількості нормативно-правових актів. Відповідно до п.9 ч.1 ст.4 Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" послуги у сфері страхування вважаються фінансовими та підлягають під дію цього Закону. Відносини страхування також регулюються Цивільним та Господарськими кодексами. Спеціальні правила, що діють у цій сфері, встановлює Закон України "Про страхування". Крім того, правові норми про страхування містяться й в інших актах цивільного законодавства. Тому складається враження, що

страхові відносини врегульовані досить повно. Але цього не можна сказати про регулювання припинення договору страхування та наслідків його припинення.

На відносини щодо припинення договору страхування поширюється чинність ст.651-654 ЦК, що встановлюють загальні правила про розірвання договорів. Спеціальні правила про порядок припинення договору страхування встановлюються ст. 997 ЦК, ст. 28 Закону "Про страхування".

У Законі "Про страхування" передбачається, що договір страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також в інших випадках, встановлених законодавством.

Виявляється колізія між ст. 997 ЦК, яка надає сторонам право на відмову від договору страхування, і ст. 28 Закону "Про страхування", яка передбачає дострокове припинення договору за вимогою страхувальника або страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування. У положенні ст.28 Закону йдеться про розірвання договору за рішенням суду на підставі вимоги однієї сторони. Відмова від договору в односторонньому порядку та розірвання договору на вимогу однієї сторони - різні види припинення договору. Як відмітила Т.В.Бондар, одностороння відмова є правовим наслідком порушення зобов'язання або договору та встановленим законом способом самозахисту порушеного цивільного права. Відзначаємо, що розірвання договору за рішенням суду на вимогу однієї сторони встановлено положенням ч. 2 ст. 651 ЦК, відповідно до якого це можливо здійснити у разі істотного порушення договору другою стороною та в інших випадках, встановлених договором або законом.

У ст. 995 ЦК йдеться про припинення

юридичної особи - страхувальника, а у п. 4 ч. 1 ст. 28 Закону "Про страхування" - про ліквідацію юридичної особи-страхувальника. Також у п. 5 ч. 1 ст. 28 Закону передбачається така підстава припинення договору страхування як ліквідація страховика (до речі ЦК така підстава взагалі не передбачається). Вирішуючи вказану колізію на користь Цивільного кодексу, зазначимо, що у п.4 ч.1 ст.28 Закону "Про страхування" недоцільно використовується термін "ліквідація юридичної особи", бо у цій нормі згадується про винятки на випадок встановлення правонаступників, яке передбачається ст.23 цього Закону. А ліквідацію традиційно визначають як спосіб припинення діяльності юридичної особи, який не тягне переходу прав та обов'язків в порядку правонаступництва до інших осіб.

Таким чином, колізії, що виникають у зв'язку з урегулюванням питання припинення договору страхування, пов'язані більше з відсутністю погодження правил Цивільного кодексу про страхування та Закону України "Про страхування" із загальними положеннями, встановленими ст. 651-654 ЦК України, та досягнення більшої відповідності законодавчих положень потребам цивільних страхових відносин. Сфера страхування є достатньо перспективною, зважаючи на напрямки державної політики на розвиток фінансових послуг (в тому числі і страхових), тому розв'язання цих питань є необхідним кроком до удосконалення законодавства та зменшення суперечностей окремих сфер цивільних правовідносин.

За матеріалами Полтавського МУЮ

Адміністративна колегія Полтавського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України рекомендувала ТОВ "Ренесанс-Полтава" припинити дії, які містять ознаки порушення законодавства про захист від недобросовісної конкуренції. Як встановило Відділення за результатами досліджень, ТОВ "Ренесанс-Полтава" поширювало на веб-сайті www.hirurgi.com.ua та у ліфтових кабінах багатоповерхових будинків м. Полтави рекламну інформацію із використанням назви "Клініка" стосовно медичних послуг, що надаються в закладі "Сучасна хірургія" ТОВ "Ренесанс-Полтава". Поширення зазначеної інформації може містити неправдиві дані, що можуть вплинути на наміри цих осіб щодо одержання (замовлення) медичних послуг саме в клініці "Сучасна хірургія" ТОВ "Ренесанс-Полтава".

ТОВ "Ренесанс-Полтава" застосовуючи на веб-сайті www.hirurgi.com.ua та в рекламній інформації у ліфтових кабінах багатоповерхових будинків м. Полтави назву "Клініка" може отримати певні переваги в конкуренції щодо інших суб'єктів господарювання, які здійснюють медичну практику та не використовують такої назви.

"Застосування у рекламній інформації назви "Клініка" може створити у споживача послуги невірне уявлення щодо професійного рівня персоналу, кваліфікаційного переліку послуг та якості надання послуг суб'єктом господарювання, що здійснює медичну практику, що може вплинути на їх наміри стосовно придбання таких послуг саме в цього суб'єкта господарювання", - надав пояснення голова територіального відділення Володимир Оніщенко.

Тому, Відділення рекомендувало ТОВ

"Ренесанс-Полтава" в порядку статті 46 Закону України "Про захист економічної конкуренції" в 10-ти денний термін припинити дії, що містять ознаки порушення законодавства про захист від недобросовісної конкуренції, передбаченого статтею 15-1 Закону України "Про захист від недобросовісної конкуренції" щодо поширення в засобах масової інформації різних способів викладення (ЗМІ, білборди, радіоэфір, інші джерела), на веб-сайті www.hirurgi.com.ua та в мережі Інтернет рекламних відомостей стосовно медичних послуг, що надаються в закладі "Сучасна хірургія" ТОВ "Ренесанс-Полтава" із використанням назви "Клініка".

**За матеріалами
Полтавського обласного
територіального відділення
Антимонопольного комітету України**

Законодавчі основи запобігання та протидії корупції

Статтею 1 Закону "Про основи національної безпеки України" встановлено, що поширення корупції - одна з основних загроз національній безпеці України, а боротьба з нею - запорука національної безпеки. За даними всіх відомих світових рейтингів, Україна посідає не останнє місце за рівнем корупції.

14 жовтня 2014 було прийнято Закон України "Про запобігання корупції", який визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень. Даний закон містить визначення корупції - це використання особою (перелік осіб визначається Законом), наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі (перелік осіб визначається Законом), або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних

з ними можливостей.

Новий Закон України "Про запобігання корупції" передбачає створення Національного агентства з питань запобігання корупції, якому надано статус центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику. Закон наділяє Національне агентство з питань запобігання корупції повноваженнями щодо аналізу стану запобігання і протидії корупції, розроблення антикорупційних проектів, проведення досліджень з питань корупції і т.д. Жоден з попередніх антикорупційних законів не містив положень, що передбачали створення спеціальних центральних органів виконавчої влади, діяльність яких була б спрямована саме на боротьбу з корупцією. Чинний Закон передбачає втілення своїх положень саме через функціонування даного центрального органу виконавчої влади. Також 29.04.2015 Кабінетом Міністрів України було затверджено державну програму щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки, метою якої є створення ефективної загальнодержавної системи запобігання та протидії корупції на основі нових засад формування та реалізації антикорупційної політики.

Антикорупційна стратегія визначає пріоритети державної антикорупційної політики до 2018 року, реалізація яких створить основу для подальших реформ у цій сфері, зокрема дасть змогу усунути одну з основних причин незадовільного стану справ у сфері антикорупційної політики в Україні, якою є фрагментарність і недосконалість законодавчої та інституційної антикорупційної інфраструктури.

Отже, Закон України "Про запобігання корупції" визначає засади формування, моніторингу, координації впровадження антикорупційної політики, залучення інститутів та організацій громадянського суспільства, представників бізнесу до цих процесів, регулює превентивну діяльність державного механізму, спрямовану на усунення можливостей та стимулів для корупційної поведінки як у публічному, так і приватному секторах, а також передбачає утворення Національного агентства з питань запобігання корупції як ключового елемента інституційного забезпечення державної антикорупційної політики.

Головний спеціаліст
Октябрського відділу
ДРАЦС Полтавського МУЮ
С.Л. Корпусенко

Основні положення антикорупційних законів прийнятих 14.10.2014

Антикорупційні закони передбачають реформування системи протидії корупції відповідно до міжнародних стандартів, відкриття доступу до інформації Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Закон України "Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014 - 2017 роки" від 14.10.2014 № 1699-VII, яким визначено першочергові заходи із запобігання та протидії корупції, що повинні створити базу для подальшого проведення реформи у цій сфері, набув чинності 26.10.2014.

Також 26.10.2014 набув чинності Закон України "Про запобігання корупції" від 14.10.2014 № 1700-VII (далі - Закон №1700), однак відповідно до пункту 1 Прикінцевих положень Закону № 1700 він вводиться в дію через шість місяців з дня набрання чинності, тобто з 26 квітня 2015 року.

Цей Закон визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превен-

тивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень. Зокрема, передбачається створення Національної комісії з питань запобігання корупції.

Закон № 1700 регулює:

- формування та реалізацію антикорупційної політики;
- антикорупційні обмеження (щодо використання службового стану, отримання подарунків, сумісництва і суміщення з іншими видами діяльності, спільної роботи близьких осіб, після припинення діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування);
- попередження і врегулювання конфлікту;
- спеціальні антикорупційні інструменти (антикорупційна експертиза, спеціальна антикорупційна перевірка, Єдиний державний реєстр осіб, що вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, вимоги прозорості і доступу до інформації);
- захист викривачів (осіб, що повідомляють про факти корупції, від неза-

- конного звільнення, переведення, зміни істотних умов трудового договору);
- відповідальність за корупційні і пов'язані з корупцією правопорушення;
- усунення наслідків корупційних правопорушень (скасування актів, визнання недійсними угод, відшкодування збитків в судовому порядку);
- міжнародна співпраця.

Закон України "Про Національне антикорупційне бюро України" від 14.10.2014 № 1698-VII передбачає створення спеціального державного правоохоронного органу, основним завданням якого є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, вчиненим вищими посадовими особами, які становлять загрозу національній безпеці. Закон набрав чинності 25 січня 2015 року

Спеціаліст першої категорії
Київського ВДВС
Полтавського МУЮ
Н.П. Мовчан

Запитували? Відповідаємо...

Яким чином оподатковується вартість спадщини (подарунку), отриманого фізособою - нерезидентом від фізособи - нерезидента на території України?

Правові аспекти спадкового права регулюються Цивільним кодексом України (далі - ЦКУ), згідно зі ст. 1216 якого спадкуванням є перехід прав та обов'язків (спадщини) від фізичної особи, яка померла (спадкодавця), до інших осіб (спадкоємців).

Місце відкриття спадщини визначено ст. 1221 ЦКУ, відповідно до якої місцем відкриття спадщини є: останнє місце проживання спадкодавця; якщо місце проживання спадкодавця невідоме, місцем відкриття спадщини є місцезнаходження нерухомого майна а о основної його частини а за відсутності нерухомого майна - місцезнаходження основної частини рухомого майна; в особливих випадках місце відкриття спадщини встановлюється законом.

Водночас відповідно до ст. 717 ЦКУ за договором дарування одна сторона (дарувальник) передає або зобов'язується передати в майбутньому

згідно зі ст. 718 ЦКУ дарунком можуть бути рухомі речі, в тому числі гроші та цінні папери, а також нерухомі речі

Крім того, дарунком можуть бути майнові права, якими дарувальник володіє або які можуть виникнути у нього в майбутньому.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Податкового кодексу України (далі - ПКУ). відповідно до п.п. 162.1.2 а, 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб є, зокрема фізична особа - нерезидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

згідно з п.п. 164.2.10 п. 164.2 ст 164 ПКУ до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включається дохід у вигляді дару: ті успадкованого чи отриманого у дарунок майна у межах, що оподатковуються згідно з розділом IV ПКУ.

Порядок оподаткування доходу, отриманого платником податку в результаті прийняття ним у спадщину коштів, майна, майнових чи немайнових прав, регулюється ст. 174 ПКУ.

Разом з тим, п. 174.6 ст. 174 ПКУ передбачено, що оподаткування доходу, отриманого платником податку як дарунок (або в результаті укладення договору дарування; від фізичних осіб, а саме кошти, майно, майнові чи немайнові права вартість робіт, послуг, подаровані платнику податку, оподатковуються згідно з правилами, встановленими розділом IV ПКУ для оподаткування спадщини.

Зокрема, будь - який об'єкт спадщини, що успадковується спадкоємцем від спадкодавця - нерезидента, оподатковується за ставками 15(20) відс., визначеними в п. 167.1 ст. 167 ПКУ (п.п. 174.2.3 п. 174.2 ст. 174 ПКУ).

Підпунктом 174.3 ст. 174 ПКУ

передбачено, що особами, відповідальними за сплату (перерахування) податку до бюджету, є спадкоємці, які отримали спадщину.

Дохід у вигляді вартості успадкованого майна (кошти, майно, майнові чи немайнові права) у межах, що підлягає оподаткуванню зазначається в річній податковій декларації, крім спадкоємців - нерезидентів, які зобов'язані сплатити податок до нотаріального оформлення об'єктів спадщини.

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Кодексом, застосовуються правила міжнародного договору (п. 3.2 ст. 3 ПКУ).

Одночасно інформуємо, що кожний конкретний випадок слід розглядати з урахуванням документів, що стосуються окремої справи.

Чи мають право контролюючі органи вимагати обов'язкового нарахування мінімальної заробітної плати та утримання з її розміру податку на доходи фізичних осіб?

Відповідно до ст. 1 Закону України від 24.03.95 р. № 108/95-ВР «Про оплату праці» (далі - Закон про оплату праці) заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівникові за виконану ним роботу.

згідно зі ст. 3 цього Закону мінімальна заробітна плата - це законодавчо встановлений розмір заробітної плати за просту, некваліфіковану працю, нижче якого не може провадитися оплата за виконану працівником місячну, а також погодинну норму праці (обсяг робіт).

Джерелом коштів на оплату праці працівників госпрозрахункових підприємств є частина доходу та інші кошти, одержані внаслідок їх господарської діяльності (ст. 4 Закону про оплату праці). Оплата праці працівників підприємства здійснюється у першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються підприємством після виконання зобов'язань щодо оплати праці (ст. 15 цього Закону).

Статтею 35 зазначеного Закону передбачено, що контроль за додержанням законодавства про оплату праці здійснюють:

- центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю;
- органи доходів і зборів.

Відповідно до п. 75.1 ст. 75 Податкового кодексу контролюючі органи мають право проводити камеральні, документальні (планові або позапланові, виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки.

згідно з п. 80.1 та пп. 80.2.7 п. 80.2 ст. 80 цього Кодексу у разі отримання в установленому законодавством порядку інформації про використання праці найманих осіб без належного оформ-

лення трудових відносин та виплати роботодавцями доходів у вигляді заробітної плати без сплати податків до бюджету контролюючі органи здійснюють фактичну перевірку без попередження платника податків (особи).

Оскільки мінімальна заробітна плата є державною соціальною гарантією, обов'язковою на всій території України для підприємств усіх форм власності і господарювання, то контролюючі органи мають право здійснювати контроль за її нарахуванням, утриманням з її розміру податку на доходи фізичних осіб.

Як оподатковуються проценти за депозитними вкладками?

Відповідно до пп.164.2.8 п.164.2 ст.164 Податкового кодексу пасивні доходи (крім зазначених у пп.165.1.41 п.165.1 ст.165 Кодексу) включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку.

Підпунктом 167.5.3 п.167.5 ст.167 Кодексу встановлено, що термін "пасивні доходи" означає, зокрема, доходи у вигляді процентів на депозитний (вкладний) банківський рахунок. Ставка податку для пасивних доходів, у тому числі нарахованих у вигляді процентів, становить 20 відсотків (пп. 167.5.1 п. 167.5 ст. 167 Кодексу).

Таким чином, дохід платника податку у вигляді процентів, нарахованих на суму вкладного (депозитного) банківського рахунка, включається до загального місячного оподатковуваного доходу платника податку та оподатковується за ставкою 20 відсотків.

Пунктом 16-1 підрозділу 10 розділу XX Кодексу передбачено, що тимчасово, до набрання чинності рішенням Верховної Ради України про завершення реформи Збройних Сил України, встановлюється військовий збір.

Відповідно до пп. 1.1 п. 16-1 підрозділу 10 розділу XX Кодексу платниками збору є особи, визначені п. 162.1 ст. 162 Кодексу, а саме фізичні особи - резиденти, які отримують доходи з джерела їх походження в Україні.

Об'єктом оподаткування військовим збором є доходи, визначені ст. 163 Кодексу (пп. 1.2 п. 16-1 підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Відповідно до пп. 1.3 п. 16-1 підрозділу 10 розділу XX Кодексу ставка збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного пп. 1.2 п. 16-1 підрозділу 10 розділу XX Кодексу.

Враховуючи викладене, оскільки до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включається дохід у вигляді процентів, нарахований на суму вкладного (депозитного) банківського рахунка, то такий дохід оподатковується військовим збором за ставкою 1,5 відсотка.

За матеріалами
<http://consulting.dtki.ua/labor/labor-relations/5155>

Соціум

Президент України підписав Закон «Про зовнішню трудову міграцію»

Закон України від 05.11.2015 р. № 761-VIII «Про зовнішню трудову міграцію» визначає таку категорію громадян, як трудові мігранти, закріплює їхні права на належні умови праці та соціальні гарантії. Відтепер держава бере на себе обов'язок шляхом укладення міждержавних договорів захищати відповідні права на належні умови праці, соціальне страхування, нагороду і відпочинок.

Отже, хто ж такі трудові мігранти в розумінні Закону? Це громадяни України, які здійснювали, здійснюють або здійснюватимуть оплачувану діяльність у державі перебування, не заборонену законодавством цієї держави.

Зокрема, дія Закону поширюється на трудових мігрантів, які:

- 1) працюють на підставі трудового договору (контракту);
- 2) самостійно забезпечують себе роботою;
- 3) надають оплачувані послуги (виконують роботи);
- 4) здійснюють іншу оплачувану діяльність, не заборонену законодавством держави перебування.

Також цим Законом регулюються питання грошових переказів трудових мігрантів в Україну. Затверджено, що держава буде сприяти створенню трудовим мігрантам умов для здійснення грошових переказів в Україну, зокрема в частині відкриття кореспондентських рахунків банків України в іноземних банках та проведення консультацій з основними міжнародними системами грошових переказів з метою зменшення комісійної винагороди за здійснення переказу.

Закон набирає чинності з 1 січня 2016 року.

Президент підписав Закон України "Про внесення зміни до Кодексу законів про працю України щодо гармонізації законодавства у сфері запобігання та протидії дискримінації з правом Європейського Союзу"

Згідно з Законом від 12 листопада 2015 року №785-VIII, забороняється будь-яка дискримінація у сфері праці, зокрема:

- порушення принципу рівності прав і можливостей,
- пряме або непряме обмеження прав працівників залежно від:
 - раси,
 - кольору шкіри,
 - політичних, релігійних та інших переконань,
 - статі, гендерної ідентичності, сексуальної орієнтації,

етнічного, соціального та іноземного походження, віку,

стану здоров'я, інвалідності, підозри чи наявності захворювання на ВІЛ/СНІД,

сімейного та майнового стану, сімейних обов'язків, місця проживання,

членства у професійній спілці чи іншому об'єднанні громадян, участі у страйку,

звернення або наміру звернення до суду чи інших органів за захистом своїх прав або надання підтримки іншим працівникам у захисті їх прав,

за мовними або іншими ознаками, не пов'язаними з характером роботи або умовами її виконання.

Закон набере чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Прийняття керівника на новостворене підприємство: хто подає повідомлення до ДФС?

Мінсоцполітики роз'яснило, що повідомлення до ДФС про прийняття керівника на новостворене підприємство має бути підписано особою, яка визначена внутрішніми документами підприємства або установчими документами

Мінсоцполітики у листі від 18.09.2015 р. №14209/0/14-15/13 нагадує, що до початку роботи працівника інформація про його зарахування має бути подана до Державної фіскальної служби або її територіальних органів. Порядок подання Повідомлення визначено у Постанові КМУ від 17.06.2015 р. №413. Зокрема, він стосується також і прийняття (обрання) на роботу керівників юридичних осіб.

У випадку прийняття керівника на новостворене підприємство повідомлення про прийняття працівника на роботу до територіальних органів Державної фіскальної служби має бути підписано особою, яка визначена внутрішніми документами підприємства, установи, організації або установчими документами.

Якщо платник надав інформацію про нового бухгалтера у формі №1-ПДВ, то він звільняється від подання заяви за формою №1-ОПП у зв'язку із зміною відомостей про бухгалтера. Про це повідомила ДФС у Чернігівській області

Як повідомила начальник відділу реєстрації платників та електронних сервісів ГУ ДФС у Чернігівській області Тетяна Говоруха, відбулися зміни у повідомленні контролюючих органів щодо бухгалтера юридичної особи або її підрозділу. Відтепер, якщо платник повідомив про нового бухгалтера у формі №1-ПДВ, він

звільняється від подання до органу ДФС заяви за формою №1-ОПП у зв'язку із зміною відомостей про бухгалтера.

Такі зміни передбачені новою редакцією п.9.3 розділу IX Порядку обліку платників податків і зборів. Таким чином, відомості стосовно осіб, відповідальних за ведення бухгалтерського та/або податкового обліку юридичної особи також оновлюються контролюючими органами у Єдиному банку даних юридичних осіб на підставі реєстраційної заяви платника ПДВ (про реєстрацію, перереєстрацію або внесення змін), якщо така реєстраційна заява була подана в один із способів, визначених п. 183.9 ст. 183 ПКУ, та задоволена контролюючим органом.

Нагадуємо, що платники податків - юридичні особи та відокремлені підрозділи юридичних осіб подають реєстраційну заяву за формою № 1-ОПП з позначкою «Зміни» з відомостями стосовно осіб, відповідальних за ведення бухгалтерського та/або податкового обліку юридичної особи, відокремлених підрозділів юридичної особи до контролюючого органу у 10-денний строк з дня взяття на облік чи виникнення змін у облікових даних платників податків

Чи зобов'язаний працівник при укладенні трудового договору писати заяву?

Держпраці зауважила, що на сьогодні волевиявлення працівника щодо бажання працювати може бути оформлено заявою про прийняття на роботу або підписаним письмовим трудовим договором

Держпраці нагадує, що відповідно до статті 21 КЗпП, трудовий договір - це угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, з підляганням внутрішньому трудовому розпорядкові, а власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін.

Нині волевиявлення працівника щодо бажання працювати може бути оформлено заявою про прийняття на роботу або підписаним письмовим трудовим договором.

Зміни в організації виробництва і праці: нюанси звільнення та виплати вихідної допомоги

Чинним законодавством не надано право роботодавцю з власної ініціативи звільнити працівника раніше двомісячного строку попередження про звільнення. Хіба що працівник сам виявить бажання звільнитися швидше.

Мінсоцполітики у листі від 07.10.2015 р. № 420/06/186-15 зауважило, що про звільнення у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці (в тому числі ліквідацією, реорганізацією або перепрофілюванням підприємства, установи, організації, скороченням чисельності або штату) працівників слід персонально попередити не пізніше ніж за два місяці.

Чинним законодавством не надано право роботодавцю з власної ініціативи звільнити працівника раніше двомісячного строку попередження про звільнення.

Водночас якщо сам працівник виявить бажання звільнитися раніше ніж закінчиться строк попередження, на нашу думку, роботодавець може здійснити звільнення у строк, про який просить працівник.

У цьому випадку вважається за доцільне працівнику подати заяву роботодавцю з проханням скоротити строк попередження про звільнення та зазначити дату, з якої він бажає бути звільненим.

Трудовий договір припиняється відповідно до пункту 1 частини першої статті 40 Кодексу.

У зв'язку з цим працівнику має бути виплачена вихідна допомога у розмірі не менше середнього місячного заробітку. Хоча колективним договором на підприємстві може бути встановлено додаткові розміри вихідної допомоги.

Як виправити помилку в повідомленні про прийняття на роботу

Мінсоцполітики роз'яснило, що для цього слід подати повідомлення типу «скасовуюче» з помилковими даними і одночасно повідомлення типу «початкове» з правильними даними.

Мінсоцполітики у листі від 09.10.2015 р. №1336/13/84-15 звертає увагу, що встановлено два типи повідомлення про прийняття працівника на роботу:

- «початкове» - подання інформації про прийняття працівника на роботу;
- «скасовуюче» - подається у разі допущення помилки роботодавцем та необхідності внесення змін до повідомлення про прийняття працівника на роботу.

У разі помилки у повідомленні слід подати повідомлення типу «скасовуюче» з помилковими даними і одночасно повідомлення типу «початкове» з правильними даними.

Членами фермерського господарства не можуть бути особи, які працюють у ньому за трудовим договором

У фермерському господарстві відбулися зміни засновників та змінився Голова, яким став сумісник. Як показувати в таблиці його робочий час та чи обов'язково нараховувати зарплату з огляду на те, що за висновками роботи за рік йому буде виплачено дохід від отриманого прибутку?

Трудові відносини у фермерському господарстві регулюються ст. 27 Закону України «Про фермерське господарство» від 19.06.2003 №973-IV.

Так, цією статтею передбачено, що трудові відносини у фермерському господарстві базуються на основі праці його членів. У разі виробничої потреби фермерське господарство має право залучати до роботи в ньому інших громадян за трудовим договором (контрактом).

Трудові відносини членів фермерського господарства регулюються статутом, а осіб, залучених до роботи за трудовим договором (контрактом), - законодавством України про працю.

Крім того, з особами, залученими до роботи у фермерському господарстві, укладається трудовий договір у письмовій формі. В ньому визначається строк договору, умови праці і відпочинку (тривалість робочого дня, вихідні дні, щорічна оплачувана відпустка, форми оплати праці та її розміри, харчування тощо).

А от ст. 3 Закону про фермерське господарство чітко встановлено, що членами фермерського господарства не можуть особи, які працюють у ньому за трудовим договором.

Отже, враховуючи норми Закону про фермерське господарство, трудовий договір може укладатися тільки з особами, які залучаються до роботи в фермерському господарстві та які не є членами такого фермерського господарства.

Тому, якщо голова фермерського господарства не є його членом, то він має працювати за трудовим договором. У такому разі у таблиці робочого часу вказується відповідний робочий час та нараховується та виплачується йому зарплата за загальними правилами. Слід зазначити, що оскільки голова фермерського господарства працює за сумісництвом, то на підставі п.1 ст. 102-1 КЗпПУ він одержує заробітну плату за фактично виконану роботу.

У іншому випадку виплати голові фермерського господарства проводяться за правилами та відповідно до зазначених у статуті розмірів.

Працівника було прийнято на роботу з випробувальним терміном 1 місяць (про що зазначено в контракті). Через декілька днів було виявлено невідповідність працівника займаній посаді та поінформовано про передчасне припинення трудового договору та звільнення працівника як такого що не пройшов випробування. Працівник після цього не з'явився на робочому місці та в телефонній розмові повідомив, що відкрив лікарняний. Чи

продовжується випробування на кількість днів непрацездатності, якщо так, якими законодавчими актами це передбачено? Як краще звільнити такого працівника?

Відповідь: Згідно зі ст. 26 КЗпП, при укладенні трудового договору може бути обумовлене угодою сторін випробування з метою перевірки відповідності працівника роботі, яка йому доручається. Умова про випробування повинна бути застережена в наказі (розпорядженні) про прийняття на роботу. В період випробування на працівників поширюється законодавство про працю. Водночас, відповідно до ст. 27 КЗпП, якщо працівник в період випробування був відсутній на роботі у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю або з інших поважних причин, строк випробування може бути продовжено на відповідну кількість днів, протягом яких він був відсутній. Тобто продовжити - це право роботодавця, а не його обов'язок.

Заборона, встановлена ст. 40 КЗпП, щодо звільнення під час тимчасової непрацездатності поширюється лише на випадки, коли відбувається звільнення за ініціативою роботодавця. Відповідно до ст. 28 КЗпП, якщо протягом строку випробування встановлено невідповідність працівника роботі, на яку його прийнято, власник або уповноважений ним орган протягом цього строку вправі розірвати трудовий договір. Звільнення працівника на підставі ст. 28 КЗпП як такого, що не пройшов випробування, не можна в повному розумінні кваліфікувати як звільнення за ініціативою роботодавця. Адже працівник, погодившись на встановлення випробувального строку, одночасно дає й згоду на своє звільнення в разі невідповідності його виконуваний роботі, відповідно до норм ст. 28 КЗпП. Підтверджує це й судові позиції (див. рішення Верховного Суду України від 23.01.2008 р. № 6-6627св07, від 18.08.2010 р. №6-25307св09). Проте Мінсоцполітики дотримується іншої позиції, вважаючи, що зі ст. 43-1 КЗпП можна зробити висновок про те, що звільнення за незадовільними результатами випробування є звільненням за ініціативою роботодавця (лист від 04.04.2012 р. №54/06/187-12), а, отже, тут діють загальні вимоги ст. 40 КЗпП. Тож, ситуація спірна, тому радимо все-таки подовжити строк випробування на кількість днів тимчасової непрацездатності та звільнити працівника відразу після закінчення лікарняного. Слід зазначити, що допомога по тимчасовій непрацездатності в цьому разі призначається та виплачується на загальних підставах, незалежно від факту звільнення працівника (ст. 22 Закону «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 23.09.1999 р. №1105).

Податкове законодавство у відповідях

Про можливість обрання спрощеної системи оподаткування неприбутковою організацією

Державною фіскальною службою України листом від 16.10.2015 р. N 9676/П/99-99-15-03-01-14 надано роз'яснення щодо можливості обрання спрощеної системи оподаткування неприбутковою організацією.

Згідно з пп. 14.1.121 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі - ПКУ) неприбуткові підприємства, установи та організації - це неприбуткові підприємства, установи та організації, які не є платниками податку на прибуток підприємств та відповідає вимогам п. 133.4 ст. 133 ПКУ.

Главою 1 р. XIV ПКУ встановлено правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку.

До третьої групи платників єдиного податку належать юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20 млн. гривень (пп. 3 п. 291.4 ст. 291 ПКУ).

Види діяльності, які не дозволяють юридичним особам обрати спрощену систему оподаткування, наведено у п. 291.5 ст. 291 ПКУ.

Крім того, при переході на спрощену систему оподаткування юридичній особі необхідно враховувати обмеження щодо сукупності часток засновників у статутному капіталі, встановлене пп. 291.5.5 п. 291.5 ст. 291 ПКУ.

Громадська організація, яка внесена до Реєстру неприбуткових організацій та установ, може обрати спрощену систему оподаткування у разі дотримання вимог, встановлених главою 1 розділу XIV ПКУ.

Відділ комунікацій ГУ ДФС у Полтавській області

Щодо визначення місця сплати податку на доходи фізичних осіб податковим агентом за фізичну особу

Державною фіскальною службою України, листом від 16.10.2015 р. N 9664/С/99-99-17-02-01-14 надано роз'яснення щодо визначення місця сплати податків та зборів податковим агентом за фізичну особу.

ПДФО підлягає сплаті до відповідного місцевого бюджету за місцезнаходженням (розташуванням) власних або орендованих приміщень (будівель) в різних регіонах України, в

яких працюють наймані працівники такого суб'єкта господарювання.

Порядок сплати (перерахування) ПДФО до бюджету передбачено ст. 168 Податкового кодексу України (далі - ПКУ), відповідно до якої ПДФО, утриманий з доходів резидентів, підлягає зарахуванню до бюджету згідно з нормами Бюджетного кодексу України від 08 липня 2010 року N 2456-VI, із змінами та доповненнями (далі - БКУ). Відповідно до пп. 168.1.1 п. 168.1 ст. 168 ПКУ податковий агент, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку, визначену в ст. 167 ПКУ.

Відповідно до ст. 64 БКУ ПДФО, який сплачується податковим агентом - юридичною особою (її філією, відділенням, іншим відокремленим підрозділом) чи представництвом нерезидента - юридичної особи, зараховується до відповідного місцевого бюджету за її місцезнаходженням (розташуванням) в обсягах ПДФО, нарахованого на доходи, що сплачуються фізичній особі. Згідно із пп. 168.1.2 п. 168.1 ст. 168 ПКУ податок сплачується (перераховується) до бюджету під час виплати оподаткованого доходу єдиним платіжним документом.

Відповідальність за своєчасне та повне перерахування сум податку до відповідного бюджету несе юридична особа або її відокремлений підрозділ, що нараховує (виплачує) оподатковуваний дохід (пп. 168.4.7 п. 168.4 ст. 168 ПКУ), тобто податковий агент.

Відділ комунікацій ГУ ДФС у Полтавській області

Щодо оподаткування податком на доходи фізичних осіб грошових коштів, отриманих у позику

Державною фіскальною службою України листом від 08.10.2015 р. N 9419/Ф/99-99-17-02-03-14 надано роз'яснення щодо оподаткування грошових коштів, отриманих у позику. Платником отримано іноземну валюту від сторонньої особи без укладання будь-якого договору, яку в подальшому повернуто готівковими коштами як на території України, так і за її межами без отримання індивідуальної ліцензії чим порушено ст. 533 Цивільного кодексу України, п. "а" та п. "г" ч. 4 ст. 5 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року N 15-93 "Про систему валютного регулювання і валютного

контролю", п. 2 постанови Нацбанку від 06 червня 2013 року N 210 "Про встановлення граничної суми розрахунків готівкою".

Підпунктом 162.1.1 п. 162.1 ст. 162 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) встановлено, що платниками податку на доходи фізичних осіб є, зокрема, фізична особа - резидент, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи.

Відповідно до пп. 168.2.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу, платник податку, що отримує доходи від особи, яка не є податковим агентом, та іноземні доходи, зобов'язаний включити суму таких доходів до загального річного оподаткованого доходу та подати податкову декларацію за наслідками звітного податкового року, а також сплатити податок з таких доходів.

Дохід, отриманий з джерел за межами України, це - будь-який дохід, отриманий резидентами, зокрема від будь-яких видів їх діяльності за межами митної території України, включаючи проценти, дивіденди, роялті та будь-які інші види пасивних доходів, спадщину, подарунки, вигрashi, призи; доходи від виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими та трудовими договорами (пп. 14.1.55 п. 14.1 ст. 14 Кодексу).

Оподаткування іноземних доходів визначено п. 170.11 ст. 170 Кодексу, яким передбачено, що у разі якщо джерело виплат будь-яких оподатковуваних доходів є іноземним, сума такого доходу включається до загального річного оподаткованого доходу платника податку - отримувача, який зобов'язаний подати річну податкову декларацію, та оподатковується за ставками, визначеними в п. 167.1 ст. 167 Кодексу.

Враховуючи викладене, у випадку якщо кошти в іноземній валюті перераховані отримувачу з джерел за межами України, то такі кошти в розумінні Кодексу є іноземним доходом, який підлягає оподаткуванню відповідно до п. 170.11 ст. 170 Кодексу.

Якщо іноземну валюту перераховано на території України, то зазначений дохід в розумінні Кодексу є іншим доходом відповідно до пп. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 Кодексу, що підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб за ставкою встановленою п. 167.1 ст. 167 Кодексу.

Відділ комунікацій ГУ ДФС у Полтавській області

Більш ніж 12 млн. грн. транспортного податку сплатили на Полтавщині з початку року

Як відзначили в управлінні доходів і зборів з фізичних осіб Головного управління ДФС у Полтавській області на сьогоднішній день по області перебувають на обліку 129 юридичних осіб та 451 фізичних осіб платників транспортного податку. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, які мають у власності легкових автомобілів, що використовувались до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см. Завдяки співпраці платників податків із органами державної фіскальної служби області за десять місяців поточного року фактичні надходження транспортного податку склали понад 12 млн. 368 тис. грн., в тому числі майже 4 млн. грн. - надходження податку від юридичних осіб та майже 8 млн. 383 тис. грн. - від фізичних осіб.

Відділ комунікацій ГУ ДФС у Полтавській області

На 144,5 грн. більше ніж торік надійшло єдиного податку від полтавських платників з початку року

Як повідомила заступник начальника Головного управління ДФС у Полтавській області Жанна Кузнецова, за підсумками роботи територіальних органів ДФС з початку року до місцевих бюджетів області надійшло 330,2 млн.грн. єдиного податку. В тому числі: від юридичних осіб III групи - 43, млн.грн.; від фізичних осіб 164,7 млн.грн.; від юридичних осіб IV групи (фіксований сільськогосподарський податок) - 122,4 млн.грн.

У загальних надходженнях місцевих бюджетів області питома вага єдиного податку складає 10% після податку на доходи фізичних осіб (55%) та плати за землю (17,8%).

За січень - жовтень 2015 року забезпечено приріст надходжень єдиного податку, в порівнянні з відповідним періодом минулого року, майже на 78%, або на 144,5 млн.грн.

Відділ комунікацій ГУ ДФС у Полтавській області

На Полтавщині судитимуть керівника підприємства, який ухилився від сплати податків на суму майже 3 млн. грн.

Слідчими фінансових розслідувань Головного управління ДФС у Полтавській області закінчено досудове розслідування та надіслано на розгляд суду з обвинувальним актом кримінальне провадження відносно директора одного з приватних підприємств м.Кременчука, за ознаками ч.3 ст.212 КК України (умисне ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах) та ч.1 ст.366 КК України (службове підроблення).

Як розповів перший заступник начальника ГУ ДФС у Полтавській області Олег Леднік зокрема, як встановлено оперативними працівниками податкової міліції, протягом 2013 - 2014 років зазначене підприємство здійснювало реалізацію обладнання власного виробництва фізичним та юридичним особам. Проте, директор підприємства з метою ухилення від сплати податків у бухгалтерському обліку і податковій звітності відобразив реалізацію зазначеної продукції лише юридичним особам, не відобразивши її реалізацію за готівкові кошти фізичним особам.

У результаті вказаних протиправних дій директор зазначеного підприємства умисно ухилився від сплати податків на суму 2 868 тис. грн., що призвело до ненадходження в бюджет коштів в особливо великих розмірах.

У ході здійснення досудового розслідування з метою забезпечення відшкодування завданих державі збитків накладено арешт на грошові кошти, вилучені у директора підприємства, його особистий автомобіль, а також на частину нереалізованої продукції підприємства на загальну суму 905 тис. грн., а відносно підозрюваного обрано запобіжний захід у вигляді застави у розмірі 413,4 тис. грн.

Відповідно до санкції ч.3 ст. 212 Кримінального кодексу України директору підприємства загрожує штрафом від п'ятнадцяти тисяч до двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна.

Відділ комунікацій ГУ ДФС у Полтавській області

Щодо порядку оподаткування анульованої (прощеної) банком суми боргу фізичної особи

Головне управління ДФС у Полтавській області повідомляє, що ДФС України листом від 16.09.2015 № 8739/Л/99-99-17-03-03-14 (журнал "Вісник. Право знати все про податки і збори", № 37, 2015) роз'яснено порядок оподаткування анульованої (прощеної) банком суми боргу фізичної особи і відображення її в річній податковій декларації про майновий стан і доходи. Відповідно до пп. "д" пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 Податкового кодексу України (далі - ПКУ) до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включається дохід, отриманий платником податку як додаткове благо (крім випадків, передбачених пп. 165.1.55 п. 165.1 ст. 165 ПКУ), у вигляді основної суми боргу (кредиту) платника податку, прощеного (анульованого) кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним з процедурою банкрутства, до закінчення строку позовної давності, у разі якщо його сума перевищує 50 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року (у 2015 році - 609 грн.).

При цьому кредитор зобов'язаний повідомити платника податку - боржника шляхом направлення рекомендованого листа з повідомленням про вручення або шляхом укладення відповідного договору, або надання повідомлення боржнику під підпис особисто про прощення (анулювання) боргу та включити суму прощеного (анульованого) боргу до податкового розрахунку суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, за підсумками звітного періоду, у якому такий борг було прощено. Боржник самостійно сплачує податок з таких доходів та відображає їх у річній податковій декларації. У разі неповідомлення кредитором боржника про прощення (анулювання) боргу у порядку, визначеному цим підпунктом, такий кредитор зобов'язаний виконати всі обов'язки податкового агента щодо доходів, визначених цим підпунктом. Згідно з п. 167.1 ст. 167 ПКУ ставка податку становить 15 відсотків бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 - 167.6 цієї статті), якщо база оподаткування для місячного оподаткову-

ваного доходу не перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року (у 2015 році - 12180 гривень).

Якщо база оподаткування в календарному місяці перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, до суми такого перевищення застосовується ставка 20 відсотків.

Також відповідно до п. 161 підрозділу 10 розділу XX Перехідних положень ПКУ тимчасово, до набрання чинності рішенням Верховної Ради України про завершення реформи Збройних Сил України, встановлюється військовий збір.

Об'єктом оподаткування військовим збором є доходи, визначені ст. 163 ПКУ (пп. 1.2 п. 161 підрозділу 10 розділу XX ПКУ), зокрема загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до складу якого включається, зокрема, додаткове благо.

Ставка збору становить 1,5 відсотки об'єкта оподаткування, визначеного пп. 1.2 п. 161 підрозділу 10 розділу XX ПКУ (пп. 1.3 п. 161 підрозділу 10 розділу XX ПКУ).

Разом з цим Законом України від 02 березня 2015 року N 211-VIII "Про внесення змін до Податкового кодексу України", який набрав чинності з 13 березня 2015 року, п. 161 підрозділу 10 розділу XX ПКУ доповнено пп. 1.7, відповідного до якого звільняються від оподаткування збором доходи, що згідно з розділом IV ПКУ не включаються до загального оподаткованого доходу фізичних осіб (не підлягають оподаткуванню, оподатковуються за нульовою ставкою), крім доходів, зазначених у підпунктах 165.1.2, 165.1.18, 165.1.25, 165.1.52 пункту 165.1 статті 165 ПКУ.

Таким чином, до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку включається основна сума боргу (кредиту), анульованого (прощеного) за самостійним рішенням кредитора, не пов'язаним з процедурою банкрутства до закінчення строку позовної давності, якщо її розмір перевищує у 2015 році - 609 грн., що є об'єктом оподаткування податком на доходи фізичних осіб та військовим збором. При цьому у разі дотримання кредитором умов щодо повідомлення боржника про прощення (анулювання) боргу, визначених пп. "д" пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ, такий боржник відображає суму такого доходу у річній

декларації та самостійно сплачує податок на доходи фізичних осіб та військовий збір.

Порядок подання річної декларації про майновий стан і доходи (далі - податкова декларація) визначено ст. 179 ПКУ, відповідно до п. 179.1 якої платник податку зобов'язаний подавати податкову декларацію відповідно до ПКУ.

Згідно із пп. 49.18.4 п. 49.18 ст. 49 ПКУ податкові декларації, крім випадків, передбачених ПКУ, подаються за базовий звітний (податковий) період, що дорівнює календарному року для платників податку на доходи фізичних осіб, - до 1 травня року, що настає за звітним, крім випадків, передбачених розділом IV ПКУ, тобто за 2015 рік декларація про майновий стан і доходи подається з 01.01.2016 до 01.05.2016.

Відповідно до п. 179.7 ст. 179 ПКУ фізична особа зобов'язана самостійно до 1 серпня року, що настає за звітним, сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену в поданій нею податковій декларації.

Відділ комунікацій ГУ ДФС у Полтавській області

Не може бути стабільного розвитку бізнесу, якщо немає чітких правил гри

На цьому наголосили представники бізнес-спільноти та громадськості Полтавщини, члени Громадської ради при Головному управлінні ДФС у Полтавській області, які зустрілися на черговому засіданні. Зокрема, жваву дискусію серед членів ради викликало повідомлення про створення Полтавського управління Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Харкові та небажання полтавських платників змінювати місце обліку.

Спілкуючись із журналістами Голова Громадської ради при ГУ ДФС у Полтавській області Олексій Нестуля, відзначив, що в результаті зміни місця податкового обліку полтавськими підприємствами - великими платниками податків у 2016 році, втрати місцевих бюджетів по податку на прибуток складатимуть близько 30 млн.грн. В свою чергу в.о. начальника Головного управління ДФС у Полтавській області Борис Сидоров наголосив, що територіальні органи ДФС дотри-

муються норм Податкового кодексу України, зокрема статті 64.7, якою передбачено особливі умови перебування на обліку в контролюючих органах великих платників податків. В той же час, на сьогоднішній день незначна кількість платників регіону виявили бажання змінити місце податкового обліку з фіскальних органів Полтавської області на СДПІ по роботі з великими платниками. До того ж, на адресу органів ДФС надходять листи від підприємств, що увійшли до списку великих платників, про їх небажання переходити до управління та з проханням залишити їх на обліку в тих інспекціях де вони на разі перебувають.

У результаті активного обговорення членами Громадської ради при ГУ ДФС у Полтавській області було одностайно прийнято пропозицію голови ради Олексія Нестулі та його заступника Андрія Огороднікова щодо підготовки відповідного звернення до Громадської ради при Державній фіскальній службі України та Голови ДФСУ, в якому озвучити позицію полтавських великих платників податків і запропонувати розглянути можливість створення управління по роботі із великими платниками податків при ГУ ДФС у Полтавській області, для збереження стабільності надходжень до місцевої скарбниці всередині територіальної громади.

Загалом у ході засідання Громадської ради при Головному управлінні ДФС у Полтавській області було розглянуто ряд питань, серед яких: основні підсумки роботи органів ДФС, результати діяльності Полтавської митниці, а також обговорені актуальні питання податкового та митного законодавства.

Відділ комунікацій ГУ ДФС у Полтавській області

Майже 400 раз зверталися громадяни до фіскальних органів Полтавщини з початку року

Як повідомила заступник начальника Головного управління ДФС у Полтавській області Жанна Кузнецова, з початку року до ГУ ДФС у Полтавській області надійшло 377 письмових звернень громадян, що на 79 звернень менше, ніж за відповідний період 2014 року, з них: 375 заяв та 2 скарги.

Аналіз стану роботи зі зверненнями громадян показав, що питання, з якими найчастіше зверталися громадяни письмово, стосувалися роз'яснень норм чинного податкового законодавства. Основною причиною їх надходжень є постійні зміни в законодавстві, а також вони обумовлені значною кількістю не врегульованих та проблемних питань у податковому законодавстві. Громадяни зверталися до ГУ ДФС у Полтавській області з питань, які стосувалися: контрольно-перевірочної роботи (134 звернень, або 35,5%), інформування про ухилення від сплати податків (44 звернення, або 11,7%), питань фінансового забезпечення працівників (43 звернення, або 11,4%), податку на доходи фізичних осіб (41 звернення, або 10,9%), плати за землю (24 звернення, або 6,4%).

На всі звернення надані своєчасні відповіді в терміни, передбачені законодавством. Порушення терміну їх розгляду структурними підрозділами та підпорядкованими інспекціями не допускалися.

Порівняно з минулим роком кількість скарг до органів ДФС області зменшилась на 5. За результатами розгляду двох щорічних скарг на дії, бездіяльність посадових осіб ДФС, його територіальних органів та підвідомчих установ і організацій, перегляд їх рішень - жодна із скарг не підтвердилась.

Аналізуючи структуру звернень за соціальним станом заявників, слід зазначити, що 51 звернення, або 6,2% від загальної кількості, надійшло від працівників органів ДФС (у т.ч. колишніх), 20 (2,4%) - від пенсіонерів, по 4 (0,5%) - від підприємців та робітників, 3 (0,4%) - від держслужбовців, по 1 (0,1%) - від особи, позбавленої волі, від фізичної особи, яка здійснює незалежну професійну діяльність та від студента, в 741 зверненні соціальний стан заявника не вказувався (89,7% від загальної кількості звернень).

З початку року керівниками територіальних органів ДФС області було проведено 23 прийоми за зверненнями громадян.

Головне управління ДФС у Полтавській області нагадує, запис на черговий прийом до керівника органу ДФС припиняється за 10 робочих днів до дати особистого прийому, в інших випадках - за п'ять робочих днів до дати особистого прийому. Запис на наступний прийом розпочинається в

день припинення запису на черговий прийом. Поштова скринька для подання громадянами письмових звернень в електронному вигляді до ГУ ДФС у Полтавській області: pl.rez@sfs.gov.ua

Відділ комунікацій ГУ ДФС у Полтавській області

28 жовтня 2015 року в Державній податковій інспекції у м. Полтаві відбувся сеанс телефонного зв'язку "гаряча лінія".

Питання, що обговорювалися: застосування реєстраторів розрахункових операцій платниками єдиного податку.

На питання відповідали: заступник начальника ДПП у м. Полтаві Олег Бакум, начальник відділу комунікацій Тетяна Гуржій.

Я приватний підприємець - платник єдиного податку другої групи. Якщо мій дохід протягом року перевищить 1 мільйон гривень, як мені бути в цій ситуації?

Олег Бакум: У разі перевищення в календарному році обсягу доходу понад 1 000 000 гривень застосування реєстратора розрахункових операцій для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування РРО розпочинається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується у всіх наступних податкових періодах протягом перебування такого платника на єдиному податку.

Фізичні особи - підприємці - платники єдиного податку 2 групи у разі перевищення обсягу доходу 1 мільйон гривень у 2015 році (незалежно від місяця, у якому відбулося таке перевищення) зобов'язані з 1 січня 2016 року при провадженні своєї господарської діяльності розпочати застосування РРО.

Чи відбулись якісь зміни у застосуванні РРО при торгівлі підкацюзними товарами (пивом)?

Тетяна Гуржій: Відповідно до законодавчих змін, з 1 липня 2015 року пиво є алкогольним напоєм. Відтак, із зазначеної дати продавати пиво без ліцензії на торгівлю алкогольними напоями та реєстратора розрахункових операцій не можна. Всі готівкові розрахунки повинні проводитись з роздрукуванням відповідних документів, що підтверджують виконання розрахункових операцій.

Чи необхідно використовувати касові апарати при продажу товарів через мережу Інтернет?

Тетяна Гуржій: Так, суб'єкти господарювання при готівкових розрахунках за товари з використанням мережі Інтернет, у тому числі фізичні особи-підприємці платники єдиного податку (незалежно від обсягу доходу) повинні застосовувати РРО та видавати покупцю розрахунковий документ встановленої форми.

Скажіть, будь - ласка, куди я можу звернутися за роз'ясненнями у разі, якщо у мене будуть виникати питання щодо застосування реєстраторів розрахункових операцій.

Олег Бакум: У податкових інспекціях обладнані Центри обслуговування платників, у м. Полтаві такий Центр знаходиться на 1 поверсі податкової інспекції за адресою вул. Фрунзе, 155. Саме тут платники зможуть отримати безкоштовні консультації по всіх питаннях, що стосуються податкового законодавства.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві

Щодо розміру мінімального страхового внеску

Державна податкова інспекція у м. Полтаві нагадує, що базою нарахування єдиного соціального внеску для фізичних осіб - підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування, є суми, що визначаються такими платниками самостійно для себе в залежності від обраного виду діяльності і відповідно встановленого класу професійного ризику. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску, з вересня 2015 року ця сума складає 478,17 грн. на місяць. Також повідомляємо, що нормами Закону України від 17.09.2015 року №704-VIII перенесено підвищення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати з 1 грудня на 1 вересня 2015 року. Розмір мінімальної заробітної плати з 1 вересня 2015 року становить 1378 грн. Відповідно розмір мінімального страхового внеску за III квартал 2015 року становить 1323,47 грн.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві

Держфінінспекція: про результати державного фінансового аудиту

Державна фінансова інспекція в Полтавській області провела державний фінансовий аудит ефективності виконання Обласної програми поводження з твердими побутовими відходами на 2012-2018 роки.

Аудиторський аналіз охопив період реалізації Обласної програми за 2012-2014 роки та січень-липень 2015 року. Аудит підтвердив, що однією з нагальних проблем на Полтавщині є вирішення питання збирання, переробки, утилізації, видалення, знешкодження та захоронення твердих побутових відходів, адже їх накопичення та постійне збільшення може призвести до екологічної катастрофи.

Враховуючи актуальність зазначеного питання рішенням XI сесії Полтавської обласної ради 6 скликання від 23.05.2012 затверджена Обласна програма поводження з твердими побутовими відходами на 2012 - 2018 роки. Відповідальний виконавець затвердженої програми Управління житлово-

комунального господарства Полтавської облдержадміністрації.

Основною метою програми є формування оптимальної схеми поетапного поводження з відходами на території Полтавської області, направленої на максимально повне використання відходів в якості вторинної сировини та мінімізацію обсягів їх захоронення на полігонах та звалищах.

Для досягнення поставленої мети, окрім коштів місцевих бюджетів, передбачено залучити кошти інвесторів.

У 2012 році в рамках виконання Обласної програми керівництвом області укладено меморандум з інвестором про будівництво виробничого комплексу по переробці твердих побутових відходів, проте останній, у зв'язку зі складним економічним становищем у державі, відмовився від втілення пілотного проекту.

На даний час Німецьким товариством міжнародного співробітництва (GIZ) "Реформа управління на сході України"

проводиться робота щодо розробки сучасної Стратегії поводження з твердими побутовими відходами у Полтавському регіоні, межі якого зафіксовано в Обласній програмі поводження з твердими побутовими відходами на 2012-2018 роки.

Під час проведення аудиторського дослідження аудитори звернули увагу відповідального виконавця на недоліки при розробці та впровадженні програми, а також на недостатній контроль за формуванням звітності про результати її виконання.

За результатами проведеного аудиту розроблено ряд пропозицій які дадуть змогу більш ефективно використовувати кошти, спрямовані на виконання Обласної програми поводження з твердими побутовими відходами, а також підвищити результативність виконуваних заходів.

**Прес-служба Держфінінспекції
в Полтавській області**

До уваги громадськості!

У Державній фінансовій інспекції в Полтавській області функціонує телефон довіри.

Зі скаргами, запитаннями та пропозиціями звертайтеся за номером:

(05322) 2-58-02

Зворотний зв'язок з громадськістю, за допомогою телефону довіри, забезпечується щодня (крім вихідних та святкових днів) з 9.00 до 18.00 (у п'ятницю з 9.00 до 16.45).

Довідково:

Держфінінспекція здійснює державний фінансовий контроль за:

- використанням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів;
- правильністю визначення потреби в бюджетних коштах та взяттям зобов'язань;
- ефективним використанням коштів і майна;
- станом і достовірністю бухгалтерського обліку і фінансової звітності у міністерствах та інших органах виконавчої влади, державних фондах, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетних установах і суб'єктах господарювання державного сектору економіки, а також на підприємствах, в установах та організаціях, які отримують (отримували у періоді, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів, державних фондів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або використовують (використовували у періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно (далі - підконтрольні установи);
- дотриманням законодавства на всіх стадіях бюджетного процесу щодо державного і місцевих бюджетів;
- дотриманням законодавства про державні закупівлі;
- діяльністю суб'єктів господарської діяльності незалежно від форми власності, які не віднесені законодавством до підконтрольних установ;
- за рішенням суду, винесеним на підставі подання прокурора або слідчого для забезпечення розслідування кримінальної справи.

**Прес-служба Держфінінспекції
в Полтавській області**

Про результати ревізій

Про результати ревізії Відділу освіти Лохвицької райдержадміністрації

Фахівці Держфінінспекції в Полтавській області за результатами ревізії Відділу освіти Лохвицької райдержадміністрації встановили порушення фінансової дисципліни на суму 172,7 тис. грн.

Контролем охоплений період з 01.06.2012 по 31.08.2015.

Так, внаслідок не сплати орендарями комунальних послуг, Відділом освіти покриті витрати сторонніх юридичних осіб на суму 132,2 тис. грн. на сплату вказаних послуг щодо приміщень, наданих в оренду.

Окрім того, відділом не перераховано до місцевого бюджету 17,8 тис. грн., утриманих із працівників, яким у попередні бюджетні періоди зайво виплатили зарплату. Також, встановлені порушення внаслідок завищення витрат на оплату праці тощо.

Вжитими заходами забезпечено часткове усунення порушень під час проведення контрольного заходу.

За порушення бюджетного законодавства до Відділу освіти застосовано фінансову санкцію у вигляді зупинення операцій з бюджетними коштами та ініційовано призупинення бюджетних асигнувань.

За недотримання законодавства з фінансових питань 15 посадових осіб притягнуто до адміністративної відповідальності.

Про результати ревізії поінформовано Лохвицьку РДА та Прокуратуру Лохвицького району.

Прес-служба Держфінінспекції в Полтавській області

Про результати ревізії Диканської центральної районної лікарні

Під час планової ревізії Диканської центральної районної лікарні фахівці Держфінінспекції в Полтавській області встановили порушення, що призвели до втрат фінансових і матеріальних ресурсів, на суму 167,7 тис. грн.

Контролем охоплений період з 01.02.2012 по 31.08.2015.

Зокрема, посадові особи закладу охорони здоров'я за рахунок коштів загального фонду установи, в сумі 107,6 тис. грн, покрили видатки спеціального фонду за спожиті комунальні послуги та придбали медикаменти, які в подальшому були використані при наданні платних медичних послуг.

Також у лікарні замість орендарів сплатили за комунальні послуги, що призвело до втрати 11,4 тис. грн.

Окрім того, медичний заклад не повернув до місцевого бюджету 10,6 тис. грн, утриманих із працівників, яким у попередні роки зайво виплатили зарплату, а до районного бюджету неперерахував 50% орендної плати.

Держфінінспектори зафіксували також, порушення з оплати праці, завищення вартості виконаних ремонтних робіт тощо.

У період ревізії виявлені порушення частково усунуто.

За ведення бухгалтерського обліку з порушенням встановленого порядку п'ятьох посадових осіб притягнуто до адміністративної відповідальності.

Про результати ревізії поінформовано Прокуратуру Диканського району та районну раду.

Прес-служба Держфінінспекції в Полтавській області

Котелевську центральну районну лікарню перевірили на фінансову дисципліну

Фахівці Держфінінспекції в Полтавській області виявили порушення, що призвели до втрат фінансових та матеріальних ресурсів, на загальну суму 215,1 тис. грн під час ревізії Котелевської центральної районної лікарні.

Контрольним заходом був охоплений період діяльності медичної установи з 01.01.2012 по 31.08.2015.

Так, за рахунок коштів загального фонду, в сумі 145,7 тис. грн, посадові особи лікарні, в порушення чинного законодавства, покрили витрати на оплату комунальних послуг та на придбання медикаментів, які були використані при наданні платних послуг.

Окрім того, медичний заклад не повернув до місцевого бюджету 29 тис. грн, утриманих із працівників, яким у попередні роки зайво виплатили заробітну плату.

Також бухгалтерська служба лікарні замість орендарів сплатила за комунальні послуги, переплатила заробітну плату працівникам установи та невірно нарахований соціальний внесок на суму завищених виплат з оплати праці. Через це зайво витрачено майже 22 тис. грн.

Виявлені порушення під час ревізії частково усунуто.

За недотримання законодавства з фінансових питань 6 посадових осіб лікарні притягнуто до адміністративної відповідальності.

Про результати ревізії поінформовано Прокуратуру Полтавської області

та Котелевську райдержадміністрацію.

Прес-служба Держфінінспекції в Полтавській області

Про ревізію Семенівської центральної районної лікарні

Фахівці територіального підрозділу Держфінінспекції в Полтавській області - Лубенської об'єднаної державної фінансової інспекції - під час планової ревізії фінансово-господарської діяльності Семенівської центральної районної лікарні виявили порушення, що призвели до втрат фінансових та матеріальних ресурсів, на суму 104,4 тис. грн. Контролем охоплений період з 01.08.2013 по 31.07.2015.

Зокрема, медичний заклад витратив 35,7 тис. грн на оплату фактично не отриманих комунальних послуг без відображення заборгованості по даних бухгалтерського обліку лікарні.

Також встановлено невідшкодування орендарями за фактично спожиті послуги з водопостачання, які сплачені лікувальним закладом, що призвело до втрат 16,6 тис. грн.

Окрім того, бухгалтерська служба лікарні виплатила зарплату за завищеними посадовими окладами та за невідпрацьований час, безпідставні надбавки і премії. Через це зайво витрачено понад 25 тис. грн.

Встановлено також, що посадові особи лікарні перерахували 12,7 тис. грн підряднику, який завищив вартість виконаних будівельних робіт.

За недотримання законодавства з фінансових питань на десятьох посадових осіб медичної установи складено протоколи про адміністративну відповідальність.

Одночасно, за порушення бюджетного законодавства до лікарні застосовано фінансову санкцію у вигляді зупинення операцій з бюджетними коштами та ініційовано призупинення бюджетних асигнувань.

Про результати ревізії поінформовано Семенівську райдержадміністрацію, районну раду та Прокуратуру Семенівського району.

Прес-служба Держфінінспекції в Полтавській області

Податковий калейдоскоп

Чергова хвиля шахрайської діяльності! Платники податків, будьте пильними!

До Державної податкової інспекції у м. Полтаві надходить інформація про те, що невідомі особи з телефону 091-801-56-62 від імені керівника ДПІ у м. Полтаві вимагають від суб'єктів господарювання міста перерахувати на банківські рахунки значну суму коштів в обмін на надання їм в подальшому певних преференцій у бізнесі.

Звертаємо увагу платників податків, що посадові особи Державної податкової інспекції у м. Полтаві не мають жодного відношення до шахрайських дій, які вчиняються невідомими особами з метою заволодіння чужим майном (коштами) шляхом обману чи зловживання довірою.

ДПІ у м. Полтаві звертається до платників податків з проханням бути пильними і зваженими та не піддаватись на провокації. А у разі надходження такого роду дзвінків від імені керівництва ДПІ у м. Полтаві з метою збору коштів на будь-які цілі чи висування інших незаконних вимог слід одразу повідомляти про це за номером 0532-63-00-70 "телефону довіри" або 0532-60-52-80 відділу власної безпеки Головного управління ДФС у Полтавській області.

Кожен такий абонент оперативного отримає кваліфіковану консультацію та допомогу.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві

Робота у напрямку легалізації заробітної плати найманих працівників привнесла до бюджету додаткові 647 тис. грн.

"Спільні заходи фахівців Державної податкової інспекції у м. Полтаві, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування міста у напрямку легалізації тіньової зайнятості сприяли підвищенню заробітної плати найманих працівників 219 підприємств. Як результат, додаткові відрахування до бюджету склали 397 тис. грн." - зазначив заступник начальника ДПІ у м. Полтаві Володимир Цюпка.

Окрім цього, за результатами індивідуальної роз'яснювальної роботи, що проводять працівники міської

податкової, 267 працедавців здійснили підвищення заробітної плати вище встановленого законодавством рівня, тим самим збільшили відрахування до бюджету на 250 тис. грн.

За результатами контрольно-перевірочної роботи суб'єктів господарювання - юридичних осіб з питання виявлення порушень податкового законодавства під час виплати доходів громадянам було проведено 126 документальних перевірок, із них виявлено порушення у 88 випадках. За результатами проведених перевірок з початку року донараховано 2 мільйони 963 тис. грн., з них: податку на доходи фізичних осіб на суму 2 мільйони 757 тис. грн., єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на суму 123 тис. грн., військового збору - 83 тис. грн. З початку року до бюджету надійшов 1 мільйон 75 тис. грн., в тому числі податку на доходи фізичних осіб - 926 тис. грн.

Крім того, податківці нагадують, що відповідно до Закон України від 17.09.2015 року "Про внесення змін до Закону України "Про державний бюджет України на 2015 рік" рівень мінімальної зарплати з 1 вересня 2015 року підвищено до 1378 грн.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві

Законодавчі зміни до Порядку обліку платників податків та Положення про реєстрацію платників ПДВ

Державна податкова інспекція у м. Полтаві інформує про набрання чинності наказу Міністерства фінансів України від 31.08.2015 року №747 "Про затвердження Змін до Порядку обліку платників податків і зборів та Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість".

Зокрема, положеннями наказу урегульовано питання стосовно порядку перебування на обліку в контролюючих органах угод про розподіл продукції, на які поширюються особливості податкового обліку та оподаткування, визначені розділом V та XVII Податкового кодексу та договорів управління майном та договорів про спільну діяльність на території України без створення юридичних осіб, за якими здійснюються операції з постачання това-

рів/послуг, що підлягають оподаткуванню згідно з розділом V Кодексу (крім договорів, на які поширюються норми другого речення абзацу 2 підпункту 5 пункту 180.1 статі 180 розділу V Кодексу).

Також є суттєвими новачі, які віднесені до Положення про реєстрацію платників ПДВ. З 5 робочих днів зменшився термін щодо:

- надання податковою інспекцією письмової пропозиції платнику щодо подання ним нової заяви про реєстрацію, у випадку наявності підстав неприйняття попередньої;

- надання податковою інспекцією за запитом платника ПДВ у електронній формі даних з Реєстру платників ПДВ, що оприлюднюється на єдиному державному реєстраційному веб-порталі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців та на офіційному веб-порталі ДФС України;

- внесення податковою інспекцією до реєстру суб'єктів спеціального режиму оподаткування запису про реєстрацію сільськогосподарського підприємства платником ПДВ.

- До витягу з реєстру платників ПДВ за формою №2-ВР відтепер будуть включатися реквізити рахунка (рахунків) в системі електронного адміністрування ПДВ.

Також дещо змінено процедуру надання витягів та довідок з Реєстру платників ПДВ та встановлено, що платник ПДВ чи представник платника може отримати витяг у контролюючому органі у будь-який час до дати анулювання реєстрації, або виникнення змін у даних про платника ПДВ, або зміни контролюючого органу, які зазначаються у витягу.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві

Як нарахувати ПДВ без податкової накладної

Державна податкова інспекція у м. Полтаві роз'яснює, що підставою для нарахування сум ПДВ до податкового кредиту без отримання податкової накладної, зокрема, є:

- транспортний квиток, готельний рахунок або рахунок, який виставляється платнику податку за послуги зв'язку, інші послуги, вартість яких визначається за показниками приладів

обліку, що містять загальну суму платежу, суму податку та податковий номер продавця, крім тих, форма яких встановлена міжнародними стандартами;

- касові чеки, які містять суму отриманих товарів/послуг, загальну суму нарахованого податку (з визначенням фіскального номера та податкового номера постачальника). При цьому з метою такого нарахування загальна сума отриманих товарів/послуг не може перевищувати 200 грн. за день (без урахування податку);

- бухгалтерська довідка, складена відповідно до пункту 36 підрозділу 2 розділу XX Податкового кодексу України;

- податкова накладна, складена платником податку відповідно до пункту 208.2 статті 208 Податкового кодексу України та зареєстрована в ЄРПН.

У разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку.

Для операцій з постачання послуг нерезидентом на митній території України документом, що посвідчує право на віднесення сум ПДВ до податкового кредиту, вважається податкова накладна, складена платником за такими операціями та зареєстрована в ЄРПН, зобов'язання за якою включені до податкової декларації відповідного звітного періоду.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві

Затверджено новий реєстр РРО

Державна податкова інспекція у м. Полтаві повідомляє про оновлення Державного реєстру реєстраторів розрахункових операцій. Новий реєстр містить 140 моделей РРО та їх модифікацій, які мають підтвердження відповідності діючим державним технічним регламентам і стандартам та відповідають вимогам нормативних актів України, дозволені для застосування у сфері торгівлі, громадського харчування, сфери послуг, АЗС тощо.

З оновленням реєстром РРО можна ознайомитися на офіційному веб-порталі ДФС України за адресою www.sfs.gov.ua.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві

Щодо перерахунку нарахованих сум ЄСВ

Державна податкова інспекція у м. Полтаві нагадує, що нормами Закону України від 17.09.2015 року №704 перенесено підвищення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати з 1 грудня на 1 вересня 2015 року. Розмір мінімальної заробітної плати з 1 вересня 2015 року становить 1378 грн. Відповідно розмір мінімального страхового внеску за III квартал 2015 року становить 1323,47 грн.

У разі, якщо підприємством за період з 1 вересня 2015 року було здійснено нарахування єдиного внеску виходячи з мінімальної заробітної плати, що становила 1218 грн., таке підприємство повинно здійснити донарахування єдиного внеску виходячи з мінімальної заробітної плати, що становить з 1 вересня 1378 грн.

Також необхідно провести перерахунок максимальної величини бази нарахування при розрахунку єдиного внеску на суми допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами, оплати відпускних, період яких більше одного місяця, та нарахування проводились до 01.09.2015 року.

За період з 1 вересня 2015 року платники повинні здійснити перерахунок нарахованих сум єдиного внеску та відобразити такі суми у звітності з ЄСВ за жовтень - грудень 2015 року.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві

Як нараховувати єдиний внесок при відсутності доходів у підприємств

Державна податкова інспекція у м. Полтаві нагадує, що фізичні особи - підприємці, які перебувають на загальній системі оподаткування, та особи, які провадять незалежну професійну діяльність нараховують єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (ЄСВ) на суму доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може

бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за місяць, у якому отримано дохід.

Якщо платником не отримано дохід у звітному році або окремому місяці звітного року, платник має право самостійно визначити базу нарахування. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску (з січня по серпень 2015 року така сума становила 422,65 грн., з вересня 2015 року - 478,17 грн.). Звертаємо увагу, що у разі, якщо фізичні особи - підприємці, які перебувають на загальній системі оподаткування не отримували доходів у звітному році або окремому місяці звітного року, такі особи можуть не сплачувати ЄСВ, оскільки законодавчою нормою передбачено право, а не обов'язок платника.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві

Податкова соціальна пільга до заробітної плати державних службовців застосовується без подання заяв

Державна податкова інспекція у м. Полтаві повідомляє, що податкова соціальна пільга до заробітної плати державних службовців застосовується під час її нарахування без подання відповідних заяв, але умовою її застосування є подання підтверджуючих документів для встановлення розміру пільги.

Також зазначимо, що будь-який платник податку має право на зменшення суми загального місячного оподаткованого доходу, отриманого від одного роботодавця у вигляді заробітної плати, на суму податкової соціальної пільги у розмірі, що дорівнює 100% розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленому законом на 1 січня звітного податкового року.

Варто зауважити, що податкова соціальна пільга застосовується до нарахованого платнику податку місячного доходу у вигляді заробітної плати тільки за одним місцем його нарахування (виплати).

У 2015 році сума податкової соціальної пільги становить 609 грн.

Відділ комунікацій Державної податкової інспекції у м. Полтаві